

NEODVISNA SIBIRIJA

ČEHO-SLOVAKI SO PROGLASILI NEODVISNOST SIBIRIJE. — SKLICANA JE NARODNA SKUPŠČINA. — VLADIVOSTOK JE PRESTOLICA. — SPREJETA JE ZASTAVA. — OBLJUBLJENA JE SPLOŠNA VOLILNA PRAVICA. — NAROD PODPIRA TO GIBANJE.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 10. julija. — Vesti iz Tokio in Pekinga, ki naznanjajo stvarjenje nove neodvisne sibirske države, ki ima namen boriti se proti centralnim državam, naznanjajo nove izpremembe v položaju na Daljnem Iztoku. — Oni, ki so dobro poučeni v ruskih zadevah, trdijo, da je namen Čeho-Slovakov jasen, namreč, dospeti do Vladivostoka, da se dovoli članom njihove organizacije, ki se nahajajo na zapadni sibirski fronti, da odpotujejo iz te dežele.

Je pa še drug položaj, ki se mora pomisliti.

Katerikoli armadi v Sibiriji se posreči dobiti municijo in skladišča v Vladivostoku, bo imela vso oblast.

Tokio, 10. julija. — Poročilo na list Asahi iz Vladivostoka pravi, da je bila ustanovljena nova provizorična vlada Sibirije v Vladivostoku. Namen nove vlade je, postaviti narodno skupščino in vstanovitev postave.

Nova vlada je sprejela tudi zastavo, ki sestoji iz dveh barv: bele in zelene. Bela pomeni sneg, ki pokriva obširne planjave Sibirije, zelena pa velikanske zelene sibirske gozde.

Nova vlada ima tudi v svojem načrtu osvoboditi Sibirijo boljševiškega pritiska, ogniti se, ako je le mogoče, tuje intervencije, postaviti provinencialni sovjet in delavski urad, razdeliti zemljo med one, ki nimajo nobene in kontrolirati ekonomsko delovanje.

Nova vlada tudi namerava vpeljati splošno volilno pravico, zaradi tega sklicuje narodno skupščino.

S tem bo Sibirija prva demokratska država v ruski zgodovini ter obnovitev velike Rusije potom tujcev. Delujoč pod takimi principi, bo nova vlada nadaljevala vojno proti centralnim državam.

Narod do zadnjega moža podpira novo vlado.

Vsied vojaške akcije velike češke armade, ki je prevzela 29. junija kontrolo nad pristaniščem, je general Dietrichs poslal boljševikom ultimatum, v katerem je zahteval, da se boljševiki v 30 minutah razorože. Ker ni jasno, ako se je sovjet razorožil, vse kaže, da boljševiki nimajo sovražnim namenov in da so Čehi zasedli boljševiški glavni stan.

Poznejše vesti naznanjajo, da je večina boljševikov odpotovala iz Vladivostoka, da se postavijo proti prodiranju generala Prlova, ki poveljuje protiboljševikom. Vidi se, da so Čehi porabili priliko, da so postali gospodarji položaja v namenom prisiliti boljševike, da dovolijo prosto pot proti vzhodu tisočim Čehov, ki so zadržani na več mestih ob transsibirski železnici.

Izkreal se je majhen oddelek ameriških mornarjev, večji oddelek pa z neke križarke pod japonskim poveljnikom in so pozvali bojujoči se stranki, da se naj zdrže boja na nevtralni zemlji. Dne 29. junija so Čehi izgubili v boju tri vojake, ki so bili ubiti, nekaj pa jih je bilo ujetih. Boljševiki pa so izgubili na mrtvih 129 mož in 49 na ujetnikih.

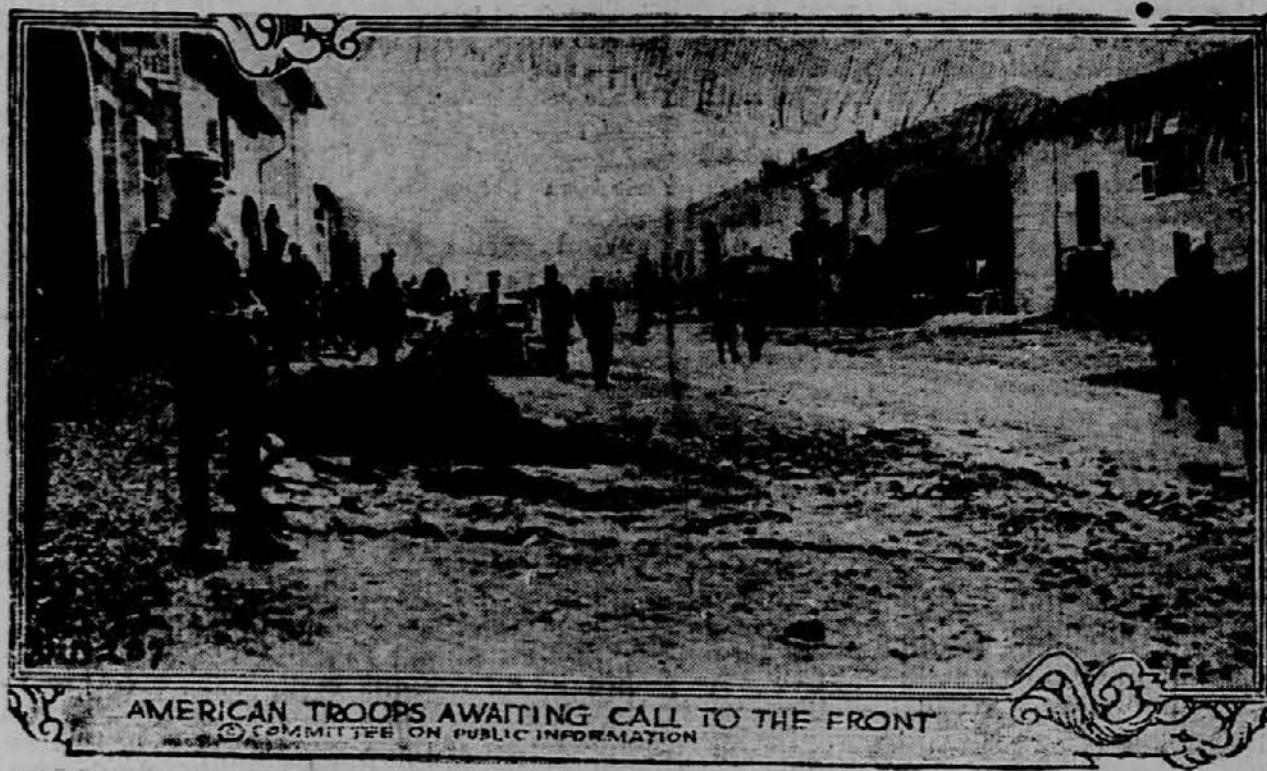
Osvobojenje Sibirije zavzema tri točke: 1. — Prebivalstvo moramo zalagati s potrebnimi za življenje; 2. — pripraviti se moramo proti preteči lakoti potom organizacije kot je Rdeči križ; 3. — dobiti se morajo sredstva za transport, da se prepelje moštvo in materjal.

Da se morejo izvesti ti ukrepi, morajo zavezniki poslati armado, ki bo dovolj močna, da bo dobila zaupanje pri protiboljševikih in da bo varovala materjal in železnice. Prilodnje poletje bo brezdvomno izbruhnila lakota. Za to domnevanje sta dva zadostna povoda: 1. — Kmetje so zaradi nekoristnih političnih demonstracij opustili delo; 2. — zmanjšanje pridelkov se je zmanjšalo vsled naraščanja v prebivalstvu, kar so povzročili nemški vojni ujetniki, katerih je samo v Sibiriji 135 tisoč.

Zdaj pa pride vprašanje zadnjega sibirskega stališča. Naši državniki le počasi izražajo svoje mnenje. Nova država ima namen postati odporna država, da se upre nemškemu prodiranju na Daljni Iztok v namenu, da bi podjarmila sledeče narode: rusko buržoazijo, ki zdaj živi v Sibiriji, ruske begunce in vse druge te vrste, ki žele ubežati zatiranju od strani nemške vlade.

Zaradi tega mora biti ta odporna država neodvisna, iz katere bodo nemški ujetniki izločeni in katerim se mora zabraniti, da bi ji prisegli podaništvo. Nemčija mora izločena, organizirati se mora armada, ki bo strmovila boljševike, ki so samo sužnji Hunov. Za dosego njega namena mora dati Japonska svojo pomoč.

AMERICAN SOLDIERS READY TO ADVANCE TO THE FRONT

AMERICAN TROOPS AWAITING CALL TO THE FRONT

AMERIŠKI VOJAKI SE PRIPRAVLJAJO NA NAPAD.

Iz Nemčije

Šolski otroci pobirajo drevesno listje za konjsko krmno. — Na Saškem morajo nabrati 200 tisoč ton. Zlomljena stavka hamburške borze. — Ostre debate v državnem zboru. — Vojaki s fronte se pritožujejo pri poslancih zaradi ravnanja.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Haag, Nizozemsko, 10. julija. — Militarizem je zlomil stavko hamburške borze. Poveljujoči general krajevnih armade je zadal povelje, v katerem je grozil vsem oporošnim uradnikom, da bodo takoj vpoklicani, ako ne prevzamejo takoj prometa. To je imelo za posledico, da so vsi borzni agenti v Hamburgu glasovali, da se takoj prične z delom na borzi.

O kuriozni vojaški odredbi se poroča iz Drazdan. Vojaške oblasti saške vlade so odredile, da šolski otroci te dežele ne bodo imeli poletnih počitnic, ki se prične 15. julija, ako prostovoljno ne naberjejo 200 tisoč ton listja kot na domestilo (Ersatz) krmne za vojaške konje.

Vojaške in civilne oblasti so po več tednov pritiskale na šolske otroke, da bi prostovoljno delali seno, toda rezultat je bil presenetljivo majhen; vsled česar je bila izdana ta drastična odredba, ako ne napravijo zahtevane množine krmne. Ta vojaška odredba je obenem dokaz velikanskega pomanjkanja delavskih moči za spravljanje letine.

Debata v državnem zboru o vojnem proračunu pa je odkrila še druge zanimive točke militarizma. Vojni minister je opetovano obžaloval dalekosežne obljube, ki so bile dane državnemu zboru, ki so pa povzročile glasne pritožbe, ko jih ni bilo mogoče držati. Neizpolnjene obljube, na katere je Stein namigoval, vsebujejo obljubo, da bodo odpušeni iz vojske najstarejši vojniki črne vojske in ravno tako preživeli sinovi družin, ki so jih že izgubili več.

Liberalni poslanec Mueller iz Meiningena je izjavil, da vlada velika nezadovoljnost v širokih vojaških krogih zaradi nezmerno velikega števila obsodb nedolžnih vojakov, ki nimajo na razpolago nikakega priziva proti obsodbam na bojnem polju.

Debate o vojnem proračunu so na fronti poslušali z veliko pažljivostjo. Kadarkoli bere tisoče pisem, ki prihajajo poslancem z bojnega polja, ve, kako demoralizirajoče je postopanje, o katerem se tu razpravlja, na želje vojakov, ki so osiveli na bojišču.

Vprašal je vojnega ministra, ako imajo pravice dopisovati s poslanci, kar pa je izzvalo medklke med poslanci: "Čakali bodete dolgo na odgovor."

Mueller je povedal, da vojaki, ki pšejo poslancem, vedno in vedno prosijo, da se naj njihova ime

Pomoč Amerike Boljševiški kongres

Angleži hvalijo našo pomoč pri zakladanju zaveznikov z živili. — Posebna hvala za 80,000,000 bušljev pšenice.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 10. julija. — Narod Združenih držav je s prostovoljnimi omejevanjem porabe živil v veliki meri pripomogel, da se je dobavljalo živila za evropske zaveznike. Sir William Goode, posredovalni zastopnik ministrstva za živila pri ameriški živilski administraciji, je objavil številke, ki kažejo obseg ameriške samopotržovalnosti in sicer pri nekem nagovoru pred Consumer's Council.

Od julija 1917 pa do aprila 1918 so Združene države eksportirale zaveznikom 80,000,000 bušljev pšeničnih izdelkov, — je rekel Sir William Herbert Hoover ameriški živilski administrator, je ugotovil, da je 50,000,000 tega predstavljalo prostovoljno žrtve ameriškega naroda.

Ameriški eksporti svinjskih produktov v marcu 1918 so znašali 308,000,000 funtov. To se je doseglo z dnevi brez svinjine ter z neprestano produkcijo svinjine v Združenih državah.

V januarju, — tako je nadaljeval Sir William, — so naprosili zavezniki Mr. Hooverja za 70,000,000 funtov zmrznjenega govejega mesa na mesec skozi tri mesece. V marcu se je odposlalo 86,000,000 funtov te zmrznjene govedine. To je bilo pripisovati skoro v polnem obsegu dnevom brez mesa v Združenih državah.

Bombardiranje Carigrada. True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Carigrad, Turčija, (preko Londona), 10. julija. — Turški vojni urad poroča dano: "Danes zjutraj je pet sovražnih aeroplanov bombardiralo Carigrad. Škode ni bilo."

Na ne izdajo. Rekel je, da prevladuje med vojaki na fronti velika nezadovoljnost, ker se je red železnega križa razdelil med vsa višja vojaška birokracija, deloma tudi nevojaški birokraciji in celo birokraciji za fronto.

"To se čuti kot udarec z bičem moža na fronti", je rekel. Vojni minister je izjavil, da "so ujetniki iz Rusije naravno obvezani, da se vsak čas vporabijo v armadi", ter dodal, da pismena obljuba, katero so dali nemški ujetniki v Rusiji angleškim in francoskim častnikom, ni obvezna."

Neko poročilo iz Monakovega pravi: "Prva skupina osmih žensk je bila obsojena v goreni Bavarski zaradi nemoralnega obnašanja v vojnimi ujetniki na zapor od ene do dveh mesecev in na pol leta."

Stockholm, Švedska, 10. julija

Ruski listi, ki so prišli tu-sem, vsebujejo zanimive podrobnosti o sedanjem sovjetovem kongresu v Moskvi. Kongres je bil odprt 4. julija. Zastopniki so razdeljeni sledeče: 678 boljševikov, 278 soc. jalnih revolucionarjev, 30 maksimalistov in 6 internacionalistov.

V eni loži so bili zastopniki entente, med temi angleški generalni konzul Loekhard. V drugi loži pa so se nahajali zastopniki nemškega poslanstva, med temi grof Mirbach, ki je bil dva dni pozneje umorjen.

Opazilo se je, da so se socialni revolucionarji držali proč od boljševikov in so z vahnno razpravljali v svojem krogu. Potem ko je pozdravil predsednik navzoče, je pričel govoriti delegat iz Ukrajine Aleksandrov. Navdušen je bil pozdravljen in rekel:

"Prihajam s tajnega kongresa v deželi kjer vlada buržoazija in od Nemcev podpisani Skoropodsky, prihajam iz dežele delavcev in kmetov. Tukaj pa se pogaja vlada s Skoropodskym in trpi v svoji sredini nemškega imperjalista grofa Mirbacha."

To je povzročilo od strani socialnih revolucionarjev gromovito odobravanje. Nato je govornik popisal javno mnenje v Ukrajini ter je prosil za pomoč, da se ovrže jarem brest-litovskega miru. Ta je izjava je izzvala aplavz socialnih revolucionarjev in protest boljševikov. Socialni revolucionarji so klicali: "Doli z Brest-Litovskim!" "Doli z Mirbachom!"

Ko je bil zopet napravljen mir je govoril Trocki o ogrožajočih simptomih od strani rdeče garde, katere del je na ukrajinski fronti pričel ofenzivo proti Nemcem navzile natančnim poveljem. Nato je omenil Čeho-Slovake in dogodke v Sibiriji. "Kerensky", je zaklical nek delegati. "Izvršil je vojlo buržoazije." Trocki pa je odvrnil: "On in vi ste izvršili vojlo Mirbacha."

Socialni revolucionarji so kričali. Nato pa je govoril vodja te stranke Kamrov: "Na ukrajinski fronti ni provokaterjev", je rekel, "niti pijanih čet, temveč so lojalisti, ki se ne bodo umaknili. Glejte, kako te proklete kanale streljajo naše brate v Ukrajini."

Ko je to izgovoril, je obrnil svoje oči v ložo, kjer je sedel nemški poslanik. Boljševiški so protestirali, toda socialni revolucionarji so se dvignili ter kričali: "Doli z morilci!" "Vrzite jih ven!" "Doli z Mirbachom!"

Po mnogih govorih je bila predlagana resolucija, ki stavlja vprašanja vserruskemu sovjetovemu kongresu glede vojne in mira. Kamrov je izjavil, da se socialni revolucionarji ne bodo vledeli glasovanja in so zapustili kongres.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

BALKAN V OGNJU

FRANCOSKO-ITALIJANSKE PRIDOBITVE. — SOVRAŽNIK JE BIL PRISILJEN UMAKNITI SE IZ DOLINE TOMORICE. — AVSTRILJSKI NAPAD SE JE IZJALOVIL. — BOLGARI OGRŌZENI. BOLGARSKE ČETE SO ZBEGANE. — ZAVEZNIŠKI CILJ JE STARA CESTA V BIZANC.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Rim, Italija, 10. julija. — Danes je naznanil vojni urad, da italijanske čete, ki se nahajajo v ofenzivi, napredujejo. Sovražnik je bil v večerajšnjih bojih na obeh straneh reke Osuma odbit.

Oficijelno poročilo se glasi:

"V Albaniji naše čete, ko so dospele na ozemlje zapadno od dolnje-srednje Semini in razširile svoje pridobitve a višine koncev doline Tomorice, prodirajo dalje ter so odbile sovražnika v centru ob Osumu".

London, Anglija, 10. julija. — Uspehi, katere so dosegle zavezniške čete v Albaniji, bodo povečali avstrijske zmešnjave. Doseženi so bili s svežo, odločno akcijo na balkanskem ozemlju, kjer mora vsak vojaški uspeh imeti vedno takojšnjo in izdatno politično reakcijo.

Črta, ob kateri se vrše sedanji boji, teče od reke Devoli do Jadrana, razdalja nad 60 milj. Poleg francoskih in italijanskih čet, ki so zapletene v te boje, se bojujejo proti Avstrijcem tudi albanske čete pod Essad pašo in ker dobro poznajo deželo, so v položaju, da dajejo zelo izdatno pomoč.

Dasiravno se nahaja ozemlje zavezniškega prodiranja 70 milj od Soluna, se vendar že opaža med sovražnimi četami v tej okolici znake zmedenosti. Prodiranje v Albaniji je nevarno ogrožanje desnega krila bolgarske armade v okolici Bitolja. To je jasno spoznal tudi sovražnik in imelo bo za posledico, da bodo prišli na stran zaveznikov mnogi rodovi z gorovja, ki se prištevajo med najboljše bojovnike na svetu. Vsak nov uspeh zaveznikov bo osrčil jugoslovanske narodnosti, ki se že nahajajo v revoluciji proti avstrijskim vladarjem.

Nadaljni uspeh bo dovedel zaveznike do Berata, ki je glavno mesto južne Albanije in značilno je, da avstrijsko oficijelno poročilo priznava napredek Francozov in Italijanov.

Dezertacije iz bolgarske armade na macedonski fronti zelo naraščajo.

Vsi dezertarji pripovedujejo, da razmer ni mogoče več prenašati in da izginja upanje na konečno zmago. Nepokorščini se je pojavila v bolgarski armadi in mnogi od delki se v zadnjem času niso hoteli pokoriti povelju za napad.

Pariz, Francija, 10. julija. — Oficijelno poročilo o operacijah na Balkanu z dne 9. julija pravi:

Zapadno od Vardarja so bili artilerijski in patrolni boji. Navzile temu, da je bil večeraj sovražnik v kolenu Črne z dragimi žrtvami vstavljen, je vendar danes poslal svoje napadalne čete proti našim postojankam severno od Bitolja ter je bil zopet z velikimi izgubami odbit. Južno od reke Devoli so naše čete skupno z italijanskimi četami nadaljevale s svojim prodiranjem in so zavzele Cafa Guripere, ki je najvišja točka plemena Kosnice, ki teče v smeri proti severozapadu od Bofnije. Avstrijci so se po hudem odporu prejšnjih dni v neredu umaknili v dolino Tomriga, kamor smo jim sledili. Zajeli smo 210 avstrijskih ujetnikov in materijal. Izstreljena sta bila dva sovražna aeroplana.

Dunaj, Avstrija, 10. julija. — (Preko Londona). — Naslednje oficijelno poročilo o operacijah v Albaniji je bilo izdano:

Vsled pritiska močne sovražne sile smo našo južno albansko črto umaknili čez Berat-Fieri črto. Od večeraj zjutraj so bili tamošnji boji zelo zmerni.

Nemčija brez mila.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 10. julija. — Nova bolezen, ki se je v zadnjem času pojavila v Nemčiji je vzrok pomanjkanja mila. Do zdaj nemške zdravniške oblasti niso mogle najti sredstva proti boleznim, ki jo "menujejo 'trificita' in se loti kože in las.

General je slikal živilske razmere na Finskem v najtemnejših barvah.

Ameriški poslanik mu je povedal, da ima Finska le malo upanja, da bi dobila hrane, dokler ima Nemčija svojo kontrolo nad to deželo.

Finska prosi hrane.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Stockholm, Švedska, 10. julija. Danes je poveljnik finskih vladnih čet general Mannerheim obiskal ameriškega poslanika na Švedskem Morrisa in ga je vprašal, ako ima Finska priložnost, da bi dobila od ententnih držav živil.

General je slikal živilske razmere na Finskem v najtemnejših barvah.

Ameriški poslanik mu je povedal, da ima Finska le malo upanja, da bi dobila hrane, dokler ima Nemčija svojo kontrolo nad to deželo.

“GLAS NARODA” SLOVENIJA PUBLISHING COMPANY (Slovenian Daily)

Owned and published by the FRANK SAKSEK, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

For a whole year... For a half year... For a quarter year... For a month...

“GLAS NARODA” izhaja vsak dan izvenimi nedeljami in prazniki.

“GLAS NARODA” (“Voice of the People”) Issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.50.

52 Cortlandt St. New York City. Telephone: 2376 Cortlandt.

Kmetje in boljševiski

(Charles Ozols v “New York Times”)

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amerika pozna že precejšnjo vrsto let ruskega izseljenca, in povprečni Amerikaneec je slišal že precej raznih neznanih stvari glede Rusije.

Pred kratkim časom se je pa seznanil tudi s takozvano rusko inteligenco, z ruskimi političnimi voditelji, ki reprezentirajo vse strani javnega mnenja, ter z ruskimi umetniki in pisatelji.

Boljševiki vstrajajo na stališču, da je takozvana ruska inteligencija ter da so vsi znamenitejši ruski socialisti — člani buržuazije ter potentatem pravi sovražniki ruskega naroda, to je delavcev in kmetov.

Oni vstrajajo na stališču, da je inteligencija nesposobna za produktivno delo, da so edinole oni, to je boljševiski, pravi prijatelji ruskega naroda ter da stopata žnjimi ruski delavski in kmečki razred roko v roki.

Res je, da je gotovi del ruske inteligencije nesposoben vsakega produktivnega dela.

Nadalje imajo tudi boljševiski prav, če trdijo, da je bil Kerenski kabinet zato strmoglavljen, ker se ni zavedal svoje zgodovinske naloge.

Toda jaz odločno protestiram proti trditvi boljševiskov, da so žnjimi mase ruskih delavcev, posebno pa ruski, kmetov.

Ljudje v tej deželi so me že večkrat vprašali, kaj misli pravzaprva ruski kmet, čegavih idej se oprijemlje, idej Kerenskirove vlade ali boljševiskih?

Vsled tega bi rad povedal američkemu narodu nekaj o ruskih kmetih, posebno onih iz baltičskih provinc, katere zastopam. Po mojem mnenju je to najbolj važno vprašanje tega časa.

Kmetje iz baltičskih provinc so trpeli bolj kot kateri drugi pod pestjo avtokratičnega nemškega barona. Ruski posestniki in trgovci so ga imeli v svojih rokah in je veliko pretrpel od boljševiskih eksperimentov izza revolucije leta 1905. Ko se je pa njihovo delo izkazalo kot ničevno, so usli ter prepustili kmeta usmiljenju žandarov starega režima.

Baltišk kmet je simbol revščine in pomanjkanja. V svojem težkem življenju je postal potrpečljiv, vstrajen, veren in pošten. On zaupa v boljšo bodočnost in ravno to upanje ga bodri in vzdržuje. Nekaj kmetov se tudi lahko vidi v vrstah takozvane inteligence. Oni so se junaško borili za svojo prostost ter vstrajali pri svojih zahtevah.

Ko so zakričali boljševiski, da so žnjimi kmečke mase, ko se je bil zbral del 10.000 boljševiskov in pacifistov v Madison Square Garden seji, ko so pozivali vlado, naj jih prizna, češ, da podpirajo težnje delavcev, jim povem, da je bilo to njihovo govorenje — gorostasna laž.

Jaz sem prepričan, da bi vse letsko prebivalstvo, ki šteje dva milijona duš, katerega kultura in politično stanje je priznано po vsej Evropi, ki pa mora molčati pod nemškimi pritiskom, ponovilo moje besede ter vzkliknilo: — To je laž! To je laž!

Niti v najtemnejših dnevih absolutizma, niti v svetlejših dnevih revolucije ni bil ruski delavski razred za boljševiske.

Kmetje ne morejo iti žnjimi in nikdar ne bodo šli. Ni še dolgo tega, ko je kmečki razred baltičskih provinc združil vse svoje napore, da bi se začelo gibanje letskih kmetov. Bil je Cronwald Ate, kmet po rojstvu, ki je pustil svoje življenje v boju za svobodo, v boju zoper nemški upliv.

V njegov nagrobni spomenik so vklesane sledeče besede: — Naša dežela in naša svoboda sta največji zakladnici zemlje. — Kmetje baltičskih provinc žrtvujejo svoja življenja za te ideje, ne pa za ideje boljševiskov, ki so sramotno prodali svojo deželo svojemu smrtnemu sovražniku.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA “GLAS NARODA”, NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

“Pravica moža” proti “pravici narodov”

Piše Ed. A. Goewey.

(Konec.)

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Nikdo si ne drzne dolžiti predsednika, da je deloval prenapregano. Z brezprimerno potrpečljivostjo je čakal, dokler ni prišel čas, da so postali ideali, prizadeti pri tem, tako jasni, da so zahtevali združeno podporo vseh pravih Amerikancev koteregakoli plemena.

On pa bi moral vsled tega tudi imeti v svojih rokah kot prostovoljni prispevek za novo dobo polno podporo vsakega Amerikaneca. Čas za debate je že davno minul. V moči vsakega državljanca je skušati preprečiti uveljavljenje kakih postav, a kakorhitro se je postavilo sprejelo, z njegovim glasom ali brez njega, je postava zahtevala tako obvezna kot za moža, ki jo je sestavil ter se ji sme upirati le na svojo nevarnost. Slava bi bila podvirati stvar dežele in stvar civilizacije iz vaše proste volje. Podpirati pa jo je treba, ali se pa izgubi pravico do slavnega imena Amerikaneca. Oni, ki niso voljni boriti se za “pravice narodov”, se zavezajo za stvar, katero predstavlja Nemčija in katero nanaša na žalosten način kaže Belgija. Vojniki pa bi morali prevzeti dolžnosti, katere se jim nalaga kot prijateljem pruseštva.

Idealistično pokolenje.

Vsak, kdor pozna zgodovino te dežele, ve, da nismo še nikdar v katerikoli veliki krizi v naši zgodovini bili pripravljene, niti duševno, niti telesno. Do sorazmerni pred kratkim časom pa smo se veseli sijajne duševne pripravljenosti, — darila idealističnih prednikov ter posledice gotove skupnosti krvi. Gostoljubnost štiridesetih let, s katero se je to deželo na široko odprlo zatiranim vseh narodov, pa nas je opopala tega skupnega ozadja. Narod je narod le v razmerju ko misli in čustvuje kot narod.

Danes pa je na nesrečo veliko skupin v tej deželi, ki mislijo in sanjajo na način, ki ni naš način, ter na temelju idealov, ki niso ideali Amerike. Topilni lonec ni vsega stopil in krivde se ne sme položiti pred vrata našega zunaj rojenega prebivalstva. Krivda je naša lastna. Nismo si izmislili strojev, ki bi bili primerni za naše probleme. Nismo ustvarili sistema vzgoje, ki bi bil primeren za popul milijonov tujcev glede onih priprostitih idealov in aspiracij ter glede političnih teorij, ki so v stanju, kakorhitro se jih razane, izpremeniti ljudi vseh rodov in jezikov v Amerikanece — v duševne potomce Washingtona, Lincoln in drugih velikih voditeljev našega idealizma.

Naša kampanja patriotizma potem vzgoje je poskus, da se zopet ustanovi naše izgubljeno ozadje, da se naše velike vire izrabimo in da bo tuje-rojeno prebivalstvo spoznalo, da je njega bodočnost ameriška, ne pa ona starega sveta; da je njega sreča ter ona njegovih otrok odvisna od vprašanja: če se napravi iz njih prave Amerikanece.

Tega ni mogoče storiti paten nobenega poziva na kri, ne poton poziva na plenarske predsedke, ne poton poziva na vesle razlike, na tradicije ali ambioznosti. To je edinole mogoče storiti poton gotovih procesov mišljenja poton najfinjšega sodelovanja idealističnih duhov, ki so edinole v stanju razlagati pravo srce Amerike. Bismarck je rekel nekako: — Če hočete kaj v državi, morate spravi to najprvo v Sole. — Bismarck je bilreklonjonearce. Filozofija Bismarcka je bila le odsev filozofije Fridericha Pruskega, — filozofija, ki je opopala n-kdaj idealistični nemški narod njegove duše ter stavila na njeno mesto sreč iz kremenca. Ne smemo pa omalovaževati dejstva, da uspešna zloba kakerega instrumenta od strani Nemčije, podle in perverzne kot je, še ne zadostuje za zavrnjenje tega instrumenta od strani civiliziranega sveta.

Opomoč je v izobrazbi.

Nemčija je pokazala, da je mogoče uporabiti vzgojne metode na način, da bo celi narod vrjel v lažo in da bo sledil napačnim bogovom. Naša stvar je uporabiti isto mogočno orodje vzgoje, da se s tem pripravimo naš narod do tega, da misli na enakomeren način glede pravice, mednarodne časti ter osebnosti. Skozi generacije

je nemški sistem vzgoje, premetno zasnovan, osredotočen duše majhnih otrok v Nemčiji na pravico Nemčije, da vlada svetu. Mi pa nismo bili na enak način uspešni, da osredotočimo duše naših majhnih na pravico sveta, da vlada samemu sebi, — na pravico vsakega moža in vsake ženske, da si izbere svoja lastna pota življenja in pokornosti.

Kampanja patriotizma poton vzgoje naj bi započela gibanje, poton katerega naj bi veliki vzgojni sistemi Amerike zavrhili nalogo življenjskega pomena. Učitelji v Ameriki naj bi bili najbolj mogočno orodje za propagando v tej deželi. — za propagando, koje namen je pripraviti Ameriko na nalogo, ki nima nobene primerne v svetovni zgodovini, — na nalogo, da se da izraza onim priprostitim idejam, ki so, individualno izražene, napravile nas velikim in srečnim. Učitelji Amerike morajo izuriti generacije, ki bo ponedruždila Deklaracije neodvisnosti in ki bo prevedla doktrino o pravicah moža v jezik družine narodov. Da je mogoče storiti to, je treba razširiti obzorje. Potem ko se jih je izurilo, da mislijo o vzgoji v smislu vaških občin, jih je treba naučiti sedaj in hitro, da mislijo glede vzgoje v smislu celega ameriškega naroda ter v razmerju Amerike proti drugim narodom sveta.

Dojnim se je nadaljevalo s tem delom ter se nadaljuje z boji na bojnih frontah Evrope, naj bi se domoljuben Amerikaneec vedno sponinjajal na to, da je treba nasprotovati vsakemu nemškemu vplivu v tej deželi. Vsakdo naj nasprotuje nemški definiciji kulture, ki se glasi: — Kultura je duševna organizacija, ki ne izključuje krvavega divjstva. Ona dviga demomonstvo do vzvišenosti. Ona stoji nad moralo, pametjo in znanostjo. Če bi Nemčija dobila te vojne ne, če bi je ne izgubila končno in zaključno, bi se pritisnilo pečet uspeha na terorizem, omalovaževanje pogorbt ter splečno mednarodno nečast. Vojne, katere bodo morali izvojevati naši otroci bodo mnogoštevilne in strašne. Nemčija ne more zmagati, vendar je stvar Amerike gledati na to, kako bo izgubila vojno, popolno in kompletno. Nato pa bo poznal svet vzrok, — ker si je upala tepati “pravice narodov”.

Avstrijske izgube

Madžari pravijo, da so njihove izgube velikanske. — Poslanci pravijo, da so Avstriji žrtvovali Madžare ob Pijavi. — Uničenih je bilo pet polkov.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Milan, Italija, 10. julija. — Listi v Budimpešti, ki so danes prišli tu-sem, so v objavi parlamentarnih poročil priznali strahovite madžarske izgube v bitki ob Pijavi. Ti govori, ki pridejo tu v poštev, so bili v dunajskih listih zaplenjeni od avstrijskega cenzorja.

Poslanec Abraham je rekel: — Izgube, katere si v tem času izgubile ogrske čete, so velikanske. Zanesljive informacije kažejo, da so Madžari tvorili 68 odstotkov vseh naših sil na italijanski fronti, medtem ko bi morali biti naše dolžno razmerje samo 20 odstotkov. Postopanje našega poveljstva tekom vojne se je izkazalo, da je vedno delovalo za popolno uničenje ogrskih polkov. V okraju, v katerem so naseljeni Szekli (Madžarom slični rod) v Transilvaniji ni najti moških pod 60. letom. Naša vojna bi morala biti defenzivna in morali bi se izogibati pustolovskih napadov, ki razvijajo v nesrečo.

Česarholi se poslužijo domobranski minister, da bi zmanjša dejstva, je rekel poslanec Fenyes, je sedaj dokazano, da so tekom bojev ob Pijavi ogrski polki doživeli velikanske izgube, v kolikor niso bili dobesedno uničeni. Resnica je zelo različna od tega, kar nam ponuja vlada, da bi vrjeli, Železnice prevažajo na tisoče ranjenov v bolnišnice za

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Potne noge niso samo neprijetno razočaranje, ampak so tudi zelo škodljive zdravju. Potenje dela namreč noge boleča, da človek težko hodi; poleg tega pa dela potenje nog tudi hud in zoper smrad. Čemu bi si toraj ne pomagali v tej zadevi, ko imate zato lepo priliko in hitro odpomoc? Kupite si

Severa's Foot Powder

(Severov Prašek za noge). Umijte si noge vsako noč z gorko vodo, zjutraj si pa nadrgnete s tem praškom po nogah, podplatih, petah in med prsti. Denite nekaj tega praška tudi v čevlje in v nogavice. Ta prašek je najboljše sredstvo za noge, če se vam potijo, če vas bolijo, srbijo, če so otake in utrujene. Ta prašek dela, da so roge, čevlji in nogavice suhe. Prodaja se v vseh lekarnah. Cena 25 centov.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Donavo in celo bolnišnice v prestolnici so prenapolnjene z bolniki. Častniki in vojaki, ki prihajajo od Pijave in nimajo nikakega zanimanja v tem, da bi legali, potrjujejo brez omahovanja, da so bili 32, 39, 44, 46, in 69. polki popolnoma uničeni. Oni vojaki, ki niso bili mrtvi, so bili pušeni ranjeni na bojnem polju, ali pa jim je reka odrezala pot in so bili brez hrane in municije. Dunaj mora dobro videti, da madžarski narod naglo gine. Moške je najti same se po mestih; vasi so doela zapušene.

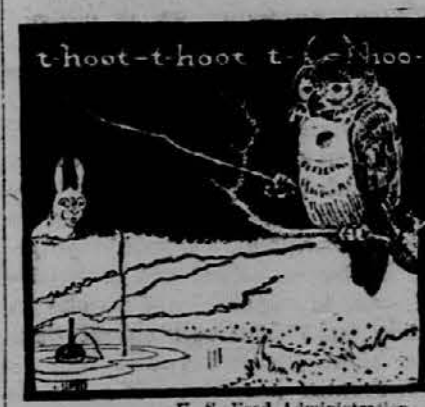
Govorec o prejšnji dobi vojne je prvoinimovani poslanec rekel: — Dobrodošla planota, gora sv. Mihaela in Urzsek so vsi peklo za Madžare, Muozgi generali, ki so šli celo tako daleč, da so visoko stavili na svoje zmore, javno se bahaje, da želijo žrtvovati kar največje število svojih mož. Ogrska ojačenja so neprestano odhajala na fronto, kot bi bila Ogrska studenec brez dna. Bili smo vedno tabornice monarhije. V Serbuca in Certiji je bila puščena polovica vojakov. Semogy-polka na bojišču. Vsled krivde vojaškega poveljnika so naše čete v Galiciji komaj stopile iz vlakov, ko jih je že prijel sovražna artilerija in tekom bitke pri Lutsku je bil uničen 81. transilvanski pešpolk.

Oba poslanka sta zahtevala, da izda ministrski predsednik grof Weckerle ostre odredbe, da se zagotovi razdelitev Madžarov v prvi vrsti v razmerju celega prebivalstva madžarske narodnosti.

Jugoslovansko edinstvo.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Kakor se razvidi iz budimpeštanskih listov, je bilo na Sp. Stajerskem in na Kranjskem v zadnjem času zopet silno mnogo izjav za jugoslovansko deklaracijo, kar nam ni nič novega, ali Madžare je silno ugrizlo za srce to, da so sedaj jugoslovanski sovjajnišči edlinole stopili na stran jugoslovanske deklaracije in njenih zahtev za samostojno državo ter se povsod izjavljajo solidarum z jugoslovanskimi nacionalisti.

U. S. Food Administration. After de wise of owl spit on de bait he say, sez ee—“I gwine ter wize you ait wid a moss er bees ‘cause you alls mus’ save de meat en eat sumpin’ else instid en jes git out dat of game bag en make it work, too,” sez ee. Den he bootch a big fish and say, sez ee, “I-hoot-t-hoot—t-sub-sit-toot,” sez ee. Wen he say dat he means dat when you alls make ric biscuits jes don’t make em—use corn meal ter save wheat flour ter de sojers.

Pozor rojaki!

Kadar ste namenjeni kupiti hišo, lot ali farmo, oglašite se pri meni predno boste kupili. Jaz zavarujem tudi hišo proti ognju. J. LUŠIN, prodajalec zemljišč 1065 E. 66th Street, Cleveland, Ohio.

Roosevelt o ameriških vojnih ciljih

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Passaic, N. J., 5. julija. — V domu generala Bird. W. Spencera je podal Col. Th. Roosevelt sledeče poročilo o vojnih ciljih Amerike. Govoril je pri kosilu in sicer prej, predno je general v svojem nagovoru razpravljal o praznovanju 4. julija.

Njegov govor se glasi: — Pred seboj imamo delo, ki je življenjske važnosti, in sicer povspešiti to vojno, izvesti v polni meri vojaško moč tega naroda in to z vso močjo v najkrajšem času. Ne smemo prej odnehati, dokler ne bo naša armada v Franciji večja kot so vse francoske in angleške armade skupaj.

Anglija, Francija in Italija so tekom dveh let in pol branile našo nevtralnost ter tekom enega in pol leta štčile naše pripravljanje.

In še več! — Mi se moramo bojevati toliko časa, dokler ne bo Nemčija prisiljena na svoja kolena, dokler ne bodo podvrženi narodi Avstroogrške in Turčije postali prosti narodi. Na zapadni fronti mora postati Belgija prosta ter dobiti nazaj Luxemburg, Francija pa mora dobiti nazaj Alzacijo in Lotarinško.

Toda to še vedno ni dovolj! Če dovolimo Nemčiji odbrzati ozemlje, ki ga je zavzela v Rusiji, če dovolimo Avstriji ineti pod nadvlado Italijane, Rumune, Čeha in Jugoslovane, če dovolimo Turčiji ostati v Evropi ter ji vladati nad Armenci in sirsirski kristjani ter palestinskimi židi, če dovolimo vse to, bo ta mir reprezentiral nemško zmago. Nemčija bo napravila velik korak k svetovni nadvladi, mi sami in naši otroci bomo pa zopet morali vojevati znjo celo vojno.

Poljska mora postati samostojna država, Čehoslovaki morajo biti združeni v samostojni in neodvisni republiki.

Vsi Jugoslovani morajo imeti neodvisno in samostojno jugoslovansko ali srbohrvaško državo.

Italjanski del Avstrije mora dobiti Italija in rumanski del Ogrske Rumunska.

Turke moramo izgnati iz Evrope. Židje morajo imeti Palestino. Sirsirski in asirsirski kristjani morajo postati prosti. Armenija mora postati samostojna država in bo najbrže, kakor Albanija, pod garancijo zavezniških sil.

Mi nočemo biti tiranski, toda mi hočemo enkrat za vselej oprositi vse narode tiranstva ter odstraniti vsako misel in željo Nemčije po svetovni nadvladi. — Col. Roosevelt je bila glavna osebnost pri priznavanju v tem mestu, katero ima nad 52 odstotkov zunaj rojenih državljanov. Parada, ki se je vršila v tem mestu, je bila največja, kar se jih je vršilo v zgodovini severnega dela države New Jersey.

V svojem nagovoru je rekel Col. Roosevelt med drugim tudi sledeče:

— Tovariši Amerikanece, jaz sem prišel sem, da govorim o doktrini popolnega amerikanizma, brez kompromisa in brez ozira, kje je bil kdo rojen, kakšnega pokolenja je. V doktrini, katero vam predlagam, ni nobenega prostora za kompromis. Veliko vprašanj je, glede katerih bi bilo lahko doseči kompromis poton pogodbe ter popustljivosti gotovih točk na eni ali drugi strani, so pa stvari, glede katerih je kompromis za vsakega poštenega moža ali žensko nemogoče, in ena ter stvari je — amerikanizem.

To je stvar, o kateri bom še posebej razpravljal. — namreč stvar glede izvojevanja vojne. Tukaj ni prostora za polovičen amerikanizem. Tukaj ni prostora za devetindevedeset odstotkov amerikanizma. Vsaj naj bo popolen Amerikaneec in ničesar drugega. Če pa ni popolen, ni Amerikaneec.

Vsak, ki je tukaj pa gleda nazaj v deželo, iz katere je prišel, naj prečita zgodbo o Lotovi ženi. Jaz bom storil vse, kar je v moji moči, da ga bom izpremenil v solnasteber. Potem ko je stopila Amerika v vojno, so nekateri ljudje govorili:

— Mi ne moremo pošiljati ameriških fantov tja, da bi jih pobili! —

Ko je govoril o nemškem jeziku, je rekel:

— Pred kratkim sem se posvetoval z nekim duhovnikom poljske katoliške cerkve. Povedal mi je, da se poslužuje pri službi božji dveh jezikov: poljskega in angleškega. Poljskega zato, ker stari ljudje ne razumejo drugega, angleškega pa zato, ker otroci nočejo drugega govoriti. Z drugimi besedami rečeno: poslušajte se tujih jezikov kot prehodnih jezikov, bodisi v šoli, bodisi v časopisju.

REMEMBER THE DAYS SUNDAY ONE MEAL WHEATLESS THURSDAY ONE MEAL WHEATLESS MONDAY ALL MEALS WHEATLESS FRIDAY ONE MEAL WHEATLESS TUESDAY ONE MEAL WHEATLESS SATURDAY ONE MEAL WHEATLESS WEDNESDAY ALL MEALS WHEATLESS

Rojaki Pazite! Ako ste se ponesrečili na železnici, potlični kari ali pri delu in si želite nasveta, kako postopati, da izterjate odškodnino, tedaj se zapuno obrnite na mene. Jaz vam bom dal potrebno pojasnilo, kako postopati v takem slučaju. Pišite ali pridite osebno. Anton Zbašnik, slovenski notar in tolmač, vokal Diamond in Grant Street, Pittsburgh, Pa. soba 102 Bakerswell Bldg., (nasproti Court House) Telefon Court 3450. Svoji k svojamu.

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni urad v ELY, MINN.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI UREDNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUZEVALNI ODBOR:

RUOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

Vsi dopisi, tikačji se uradnih zadev, kakor tudi denarno pošiljatve, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".
Se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop.
Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici.

V blagani ima nad četrtil milijona dolarjev; bolniških pod- por, poškodbin in smrtnin je za izplačala do 1,300.000.00 dolarjev.

Bolniška podpora je centralizirana, vsak opravičen bolnik si je svest da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih nasebinah, tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitev novih; društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika

REZULTAT SPLOŠNEGA GLASOVANJA

000

o predlogu društva Sv. Janeza Krstnika št. 37, za združe- nje Jugoslovanske Katoliške Jednote z Slovansko Delav- sko Podporno Zvezo.

000

Št. društva. Za predlog. Št. društva. Proti predlogu.

1.	3	140	64.	1	24
2.	11	109	66.	1	58
3.	11	64	68.	51	
4.	11	9	69.	4	17
5.	21	46	70.	32	
6.	21	5	71.	9	52
9.	96	11	72.		
11.	14	12	75.	16	10
12.	20	18	76.	4	18
13.	44	4	77.	1	23
14.	6	3	78.	2	35
15.		15	79.	11	10
16.	81	5	81.	6	19
17.	10	82		31	16
18.	9	33	83.		10
19.	16	70	84.	21	
20.	9	54	85.		
21.	5	38	86.	9	16
22.		69	87.	9	16
25.	12	62	88.	14	23
26.	7	56	89.	37	2
27.		3	90.	4	21
28.	1	15	92.		8
29.	31	1	94.	77	
30.	1	77	99.	19	9
31.	15	26	100.		25
32.		101.		7	39
33.	36	5	103.	7	39
35.	24	104.		25	
36.	54	6	105.	24	2
37.	88	93	106.	31	
38.	3	25	107.	10	
39.	40	108.		27	3
40.	36	23	109.	17	
41.	32	110.		47	
42.	9	68	111.	17	
43.	12	20	112.		
44.	3	45	114.		56
45.	1	111	116.	36	
47.	30	20	117.	14	
49.	1	65	118.		5
50.		32	119.	9	
51.		120.		1	37
52.	29	6	121.	1	
53.	86	7	122.	3	26
54.		27	123.	2	
55.	2	38	124.	22	
57.	8	15	125.	15	
58.	3	126.		16	
60.	7	23			
61.	45	13		1524	2362

Ker je članstvo odglasovalo proti predlogu z večino 838 glasov, je propadel predlog društva Sv. Janeza Krst- nika št. 37. — Društva št. 32, 51, 72, 85, 92 in 112 se niso udeležila glasovanja ali so pa rezultat prepozno poročala. Nadaljna pogajanja za združenje se imajo vršiti v

Moj zagovor

Reading, Pa.

Spominjam se basni že izza svojih mladih let, ko sem se trgala hla- če po šolskih klopih namreč bas- ni z naslovom "Trije prijatelji". Nekdo je imel tri prijatelje. Dva je srčno ljubil, za tretjega je pa malo maral. Ker je bil pa ta mož nekoč poklican pred sodnijo, je moral imeti priče. Poprošil je svo- je prijatelje, da naj gredo z njim. Prvi prijatelj se je izgovarjal, da ne utegne, drugi ga spremlja do vrat; tretje, na katerega se je naj- manj zanašal, je šel z njim in iz- pričal, da je zatočenec nedolžen.

Torej nekaj sličnega je ravno tukaj. Zadnje čase so takajšnja društva, in sicer društvo št. 25 SSPZ, in društvo št. 61 JSKJ, sklicala skupno sejo. Seja je bila sklicana v Clinton Hall, Front in Washington St., in smo se skoraj vsi udeležili te seje. Na tej seji se je sklenilo, da bo še ena skupna seja pred 4. julijem, kar je tudi pravilno. Jaz sem bil obveščeno od predsednika društva št. 61 JSKJ, ob 6.30 zvečer; seveda, jaz sem izdelal pozivnice na vse člane dr. št. 61, kot je to moja dolžnost. Če ravno se mi je reklo, da jih ni tre- ba pisati, sem pa raje spisal poziv- nice kot pa hodil povedati od čla- na do člana. Pozivnice so bile gotove do pol 8. zvečer, ob 8. so bile že oddane poslano, da jih razdeli. Vprašal sem br. Johna Šimca, predsednika društva št. 61 JSKJ, kje da bo seja. Na to je odgovoril, da pri br. Petru Ko- čevarju. Vprašal sem, na kak na- čin da je seja ravno tam sklicana, saj je vendar bilo prej čas in bo pozneje, da ne bi bilo seje treba ravno v nedeljo popoldne, ker bi se seja lahko vršila na delavni dan v dvorani, kjer imamo redne seje, saj je brezplačna. Toda ob- žalujem, br. John Šimec, kot v gori omenjeni basni prvi prijatelj, me je izdal ter vse še več naložil kot je bila resnica. Pa takega ne bom deval v to izjavo, ker se mi vidi neumnost za javnost. Toda prepričan sem, da ko bo br. Ši- mec čital te vestice, bo sam spo- znal, da ni bil takrat na pravem mestu, ko se je tako žalostno iz- razil kot predsednik.

Tajnik in blagajnik društva imata vedno skupaj dosti kore- spondence, ki pa mora ostati do- ma, nikakor pa ne razbojnati v javnost, posebno pa se prenašati iz enega društva v drugega, ker posvetovati se je potrebno tudi iz- ven seje, ne pa samo na seji; te- daj taki pogovori naj bi v bodoče ostali v žepu!

Prigovarjal jaz nisem, da bi se seja vršila pri bratu Petru Koče- varju zaradi socializma ali na- obrazbe, ker vsak dobro ve, kake- ga prepričanja sem jaz. Ni mi tre- ba se tu na tem mestu se čistiti, če ravno ne prinašam mesečnih kvodrov, prinašal sem jih pa, ker jih bom mogoče še, če bo ta sapa pihala, na katero jaz čakam.

Kar se pa tiče naobrazbe, jo je zadosti, kolikor sem se mogel na- učiti dva dni v tednu v šoli, in še več, ker v šoli sem se prokleto malo naučil, pač pa sem se naučil sam od sebe skoraj bi rekel več. Ko bi se bil toliko naučil v stari domovini 20 let, kot sem se naučil v Ameriki 13 let, odkrito rečem, da danes bi bil že lahko učitelj. Ko bi bil pa v Ameriki 20 let, pa bi prav gotovo že lahko zapel v kaki cerkvi libero.

To je torej jasni dokaz, da se zabranjuje združenje, ker po mo- jem mnenju se dela razdor med obema društvoma. Ne zameril bi tega br. J. Šimec, da je on na mo- jem mestu. Sicer je on član obeh društev kot sem jaz in hodim na eno sejo in drugo. Vprašam pa: Ali jaz prenašam kake laži? To bi lahko storil tudi jaz, toda tega ne bom. Jaz spoštujem obe društvi, ker ko ne bi spoštoval, ne bi bil član obeh, toda potegovati se pa moram vedno bolj za društvo, pri- kojem sem bolj zainteresiran, ozi- roma zaposlen. Članstvo društva št. 61 JSKJ, mi je poverilo izvr-

ševati tajniške posle ter mi je za- upalo, toda jaz moram pa tudi gledati, da prej zadovoljim član- stvo, ki mi je dalo to nalogo. Predno se hudeleca obsodi, se ga mora zaslišati, potem bi se mo- gilo bobnati, da sem jaz proti zdru- žitvi po tem bi se moral ravnati tudi br. Šimec. Naj bo eno ali drugo, obdolžen sem! Toda vsak se lahko prepriča, če prečita kon- venčni zapisnik 4. redne konven- cije SSPZ, da sem dal poročilo od društva št. 25 SSPZ, kot tedaj- ni delegat še proestro. Da, še celo ena nova točka je narejena iz tega mojega poročila, ker na prihodnji konvenciji SSPZ, bi bilo tako po- ročilo pregrešek pravil. Tako sem tudi zdaj vedno za združenje, ker danes lahko pokažem, da sem za združenje. Tistim pa, ki najbolj kriče, da so za združenje, pa od- krito rečem, da niso!

Če se pa nisem udeležil seje dne 23. junija, vam povem vzrok, za- kaj da se nisem. Pri br. Petru Ko- čevarju smo imeli tri leta mesečne društvene seje, in sicer za dr. št. 25 SSPZ; mogoče bi bile še dan- es, toda članstvo je kritiziralo, da zahaja tja vse vrste narod, to pa radi tega, ker ima prodajalno, on pa ni mogel prodajalne zato opustiti, ter vsak, kdor je prišel, je lahko slišal, kaj se je na seji govorilo in sklepalo. Toda poleg članov so tudi drugi vedeli, kaj je sklepano na seji. Jaz kot tedajni tajnik društva št. 25 SSPZ, sem dobil dvorano ter sem na seji pri- omenil, ce je članstvo zadovoljno, nakaš se je sklenilo imeti seje v drugi dvorani. Iz tega vzroka se nisem udeležil seje dne 23. junija, ker je ravno na nedeljo popoldne, je pa še vedno naroda tam ter se no- tem raznaša, kateri kaj govori.

New Duluth, Minn.

Poročati hočem nekoliko iz naše nasebine, da rojaki ne bodo mi- slili, da spimo. Delamo dobro in dela je dovolj za pridne roke. Tu sta dve veliki tovarni. V eni se izdelujejo razni železni izdelki; v njej dela 3 do 4 tisoč ljudi; zasluži se \$3.80 na dan. V drugi pa delajo cement.

Slovenec nas je malo, mnogo več pa je Hrvatov. Na društve- nom polju pa nismo nič kaj delavni. Zadnjič pa smo se zbrali Slovenci in Hrvatje, ki smo stari člani JSKJ, ki pa pripadamo razni- nim društvom po drugih nasebina- h. Po daljši debati smo se do- govorili za ime, in sicer Presveto Sree Jezusovo. Zatem je bila krat- ka volitev začasnega odbora, kaj- ti pozneje se izvoli stalen odbor. Nam je na tem, da se začne. Vsk začetek pa je težak, toda mislim, da bo slo. Takoj pri ustanovitvi se je prišlo 14 članov. V za- časni odbor so bili izvoljeni: Kar- ol Hodak, predsednik; Marko Vuković, podpredsednik; Mihale Špehar, nadzornik; Frank Blat- nik, blagajnik; Niek Chernieh, tajnik; Anton Chernieh, II. taj- nik. Na prihodnji seji bomo od- bor bolj popravili in izpolnili.

Prvo sejo bomo imeli 21. julija pri rojaku Antonu Chernielu ob pol osmih zvečer. Niek Chernieh, tajnik, 9721 McQuinn St., New Duluth, Minn.

Dopis

New Duluth, Minn.

Poročati hočem nekoliko iz naše nasebine, da rojaki ne bodo mi- slili, da spimo. Delamo dobro in dela je dovolj za pridne roke. Tu sta dve veliki tovarni. V eni se izdelujejo razni železni izdelki; v njej dela 3 do 4 tisoč ljudi; zasluži se \$3.80 na dan. V drugi pa delajo cement.

Slovenec nas je malo, mnogo več pa je Hrvatov. Na društve- nom polju pa nismo nič kaj delavni. Zadnjič pa smo se zbrali Slovenci in Hrvatje, ki smo stari člani JSKJ, ki pa pripadamo razni- nim društvom po drugih nasebina- h. Po daljši debati smo se do- govorili za ime, in sicer Presveto Sree Jezusovo. Zatem je bila krat- ka volitev začasnega odbora, kaj- ti pozneje se izvoli stalen odbor. Nam je na tem, da se začne. Vsk začetek pa je težak, toda mislim, da bo slo. Takoj pri ustanovitvi se je prišlo 14 članov. V za- časni odbor so bili izvoljeni: Kar- ol Hodak, predsednik; Marko Vuković, podpredsednik; Mihale Špehar, nadzornik; Frank Blat- nik, blagajnik; Niek Chernieh, tajnik; Anton Chernieh, II. taj- nik. Na prihodnji seji bomo od- bor bolj popravili in izpolnili.

Prvo sejo bomo imeli 21. julija pri rojaku Antonu Chernielu ob pol osmih zvečer. Niek Chernieh, tajnik, 9721 McQuinn St., New Duluth, Minn.

Naznanila

Društvo sv. Sree Jezusa št. 2 JSKJ v Ely, Minn., priredi skupno z društvii sv. Ciril in Metod, Slovence in Marija Čistega Spo- četja, vsi JSKJ, dne 14. julija godno veselico na Sandy Pointu v proslavo 20letnice JSKJ. Tem potom se najvjudneje vabijo vsa druga društva v Ely in okolici, kakor tudi vse druge rojake in ro- jakinje, posebno pa še člane vsta- novitelje naše JSKJ, da nas v o- bitem številu posetijo ter nam s- tem omogočijo, da bomo tam bolj- še proslavili 20letnico JSKJ. Ob- enem se opozarjajo tudi člani in članice zgoraj omenjenega dru- štva, da se zberejo točno ob 12.8, uri v navadni društveni dvorani od koder odkorakamo skupno k sv. maši in potem skupno na ve- selico. Za dobro razvedrilo bo skr- bel domača mestna godba. Za prigrizek in druga okrepčila bo skrbel veselilni odbor. Torej na svidenje na Sandy Point 14. jul.! Anton Poljanec, tajnik.

Vse člane društva Presveto Sree Jezusa št. 128 JSKJ v New Du- luthu, Minn., obveščam, da se bo v nedeljo 21. julija vršila dru- štvena seja. Obenem vabim vse Slovence in Hrvatje, da pristopate k novemu društvu. Pozdravljam vse člane JSKJ, posebno pa ta- kajšnje rojake, katerim kličem: Na svidenje na prihodnji seji! Niek Chernieh, tajnik.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

True translation filed with the post- master at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

M. H., Braddock, Pa. — Dopis- ov in drugih podobnih stvari ne priobčujemo, ako ne vemo, kdo nam piše. Ako pa je pri zadnjem naznanilu za društveno sejo Va- šega društva podpisano Vaše ime, se je moglo zgoditi samo na ta na- čin, da nam je bilo poslano nazna- nilo z Vašim podpisom; potem pa, ali ste pisali Vi sami, ali pa kdo drugi. Ker pa pravite, da Vi niste pisali, potem je pisal kdo drugi in zlorabil Vaš podpis. Pri toliki množini dopisov, ki nam prinajajo vsak dan, ne moremo razločevati po pisavi, ako je podpis pravičen, ali pa ponarejen. Na tem mestu pa svarimo vsakogar, da naj nik- dar ne piše v imenu koga drugega, kajti to je sramotno, pa tudi kaz- nivo.

M. M., Baltic, Mich. — Kakor je bilo sporočeno v našem listu, tako je. Napišite pismo, nesite ga na tamošnje podružnico Ameri- škega Rdečega Kriza, s seboj vz- emite tudi kakega državljan, da potrdi, da ste pravilno odgovorili na stavljena vprašanja, in Rdeči

Oficijelna poročila

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 10. julija. — V poročilu maršala Haiga iz angleškega glavnega stana iz Francije se glasi danes:

Ponoči: — Pri uspešnih manjših operacijah, katere smo izvedli tekom pretekle noči v bližini Merris, smo zajeli 9 strelnih pušk in 2 zakopna možnarja ter nekaj jetnikov. Nadaljne jetnike so privedle tekom dneva naše patrulle na različnih točkah fronte.

Nekaj sovražne artilerijske akcije je bilo zapaziti v sektorjih pri Morlancourt, Hinges in Loere.

Podnevi: — Povečanemu artilerijskemu delovanju sovražnika zgodaj v pretekli noči iztočno od Villers-Bre- tonneux so sledili krajevni napadi, katere se je zavrnilo. Zgodaj danes zjutraj so sovražni topovi in strojne puške razvile precejšno delavnost od Villers-Bratonneux pa do Anere.

Neko sovražno napadalno skupino se je pognalo nazaj večraj popoldne južno od Buequoy. Tekom noči smo napredovali svoje črte na majhno razdaljo potom uspešne krajevne operacije v bližini Merris ter zajeli več jetnikov in eno strojno puško.

Francozi napredovali v Champagne, — poroča Pariz.

Pariz, Francija, 10. julija. — Današnja poročila voj- nega urada se glase:

Ponoči: — Južno od Aisne je naša infanterija končala z odporom sovražnika na različnih točkah severno od Chavigny farme. Zavzeli smo La Grille farmo ter kamen- lome iztočno. Naše patrulle so potisnjene naprej prav do zmanjih delov Longponta. Prodrli smo severno sekcijo pri Corey ter ujeli več jetnikov.

Podnevi: — Tako naša kot artilerija sovražnika je kazala aktivnost severno od Montdidier in južno od Ais- ne, v okraju Chavigny farme. V Champagne so francoske čete vprizorile več napadalnih operacij, ki so imele za po- sledico zajetje več jetnikov.

Berlin priznava napredovanje Francozov zapadno od Ant- heuil.

Berlin, Nemčija, 10. julija. — V današnjem poročilu iz glavnega stana se glasi:

Podnevi: — V okraju Kemmel, ob Lys in ob Summe se je obnovila večraj zvečer bojna delavnost. Francozi so nadaljevali s svojimi ostrimi delnimi naskoki.

Južno-zapadno od Noyon in južno od Aisne s več- krat šli naprej z veliko silo ter se ustavili na farmah Porte des Loges, zapadno od Antheuil ter v starih fran- coskih zakopih severno od Longpont. V sosednih dektor- jih je naš ogenj zavrnil.

Ujeli smo več mož v uspešnem krajevnem napadu za- padno od Chateau Thierry. Živalno poizvedovalno delav- nost od strani sovražnika je bilo zapaziti na obeh straneh mesta Rheima. Napadalne čete so privedle nazaj jetnike iz francoskih zakopov severno od Largitzen.

Rim poroča o intenzivnih artilerijskih bojih v gorah.

Rim, Italija, 10. julija. — Današnje poročilo vojnega urada se glasi:

Na Asiago planoti ter na zapadnem delu Grappa so bile artilerijske akcije bolj pogoste in intenzivne.

Južno od Selvio je posadka ene naših naprej potis- njenih postojank v višini 3941 metrov pognala nazaj neki oddelek sovražnika.

V Brenta dolini smo izvedeli popravilne akcije ter ujeli 24 mož.

Poročilo Dunaja glede operacij ob Brenti.

Dunaj, Avstrija, 10. julija. — Oficijelno poročilo, ki ga je izdal danes zvečer avstrijski vojni urad, se glasi:

V Brenta dolini so naše rezervne čete zavrnile neki naskok Italijanov.

Centralni diplomati

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 10. julija. — Nemški in avstrijski državnik se pričeli večraj z zborovanjem v Saleburgu, da se dogovore gled- tesnejših razmer med obema deže- lama ter utrdijo zvezo. Soglasno s poročili se udeležuje posveto- vanj 60 najbolj odličnih državni- kov in diplomatov.

Prve objave glede te konferen- ce so ugotovljale, da se bo skleni- lo politične in vojaške dogovore tesnejšega značaja kot so obsta- jali dosedaj. V neki brzojavki iz Amsterdama pa se glasi z Duna- ja, da so pogajanja izključno eko- nomskega značaja in da se ne bo arzpravljalo o nikakih političnih ali vojaških vprašanjih.

Poroča se tudi, da carinska zve- za med Nemčijo in Avstrijo ne bo agresivnega značaja proti sovra- žnikom teh dežel ter da ne bo pred- stavljala ovir za bodoče prijatelj- sko razmerje med Avstrijo ter za- vezniki. Predlaga se uveljavljenje carinske pogodbe za dobo dvajset- let, katera pogodba naj bi bila podvržena reviziji vsakih pet let.

COAL CONSUMERS MUST BUY WINTER SUPPLY NOW

Consumers must buy their winter supply of coal during the Spring and Summer for storage if production is to be maintained at a maximum and the country enabled to avoid a serious coal shortage this winter.

H. A. P. Field
U. S. Fuel Administration

FOOD WILL WIN THE WAR

Gospodarska zgodba

Spisal Fran S. Pinzgar.

Ni bilo pol ure pešpota do Stefinovih. Toda France se je obiral in obotavljal, da je prošla ura in se nekaj, predno je dospel v so-

sedno vas. Postajal je, si odrezal v gram palico, parkrat sedel na kanton in premišljeval. Na gosto in hitro se se podile misli po glavi. Različne misli. Tudi o sporu z očetom, o započetem gospodarstvu. Celo do njive je krenil s pota in ujel v pest šop klasja ter ga težatel in presojal, kako bo plenojo to leto. Ali vse te misli so bile kakor potopuhtaji, kakor berači. Pride v dom, potrka, zaprosi, če mu ni dar vseč, se razsrdi, in zakolne — pa gre svojo potepusko pot dalje — dom pa ostane in ne gre za njim.

Take so bile Francevosti misli ta večer — vse — razen ene edine. Ta misel pa je bila Stefinova Metka — njegova nevesta. Za čudo možna, skoro gosposka dekle, od zenske ničemurnosti iz treh fara iskana in prošena šivilja. Ker ni hotel, da bi prišel v vas z nočjo vred in tako sprožil vedno rahlo nastavljen jezik človeške zavisti, se je obiral in mudil, kakor koli je mogel. Pričakal je resnično vzdoh meseca, predno je dospel do cilja.

Ta pomuda med ujvami in travniki, ob duleteh sahai, kjer je vrkotal tle kosce, je bila zunaj kakor nalašč.

Pretehtal je nadrobno se enkrat očetove dokaze zoper konjička. Trezna pamet mu je skušala pritegniti in potrditi, da ima očetova izkušnja prav. Ali vselej je prevpila ta radli glas ponosna zavest, da je Amerikaneec — in ne prazen Amerikaneec, da je izvrsten mizar in njegova nevesta prva šivilja po mojih daleč naokrog. Zato si je sunc privoščiti konjička. Bog, vekaj mu konj ne bo prislizil. Ali kako bo Metka vesela, ko pridre prvič s kolestjem do nje, ko jo povabi, da prisede, ko se z lastno vprego popeljeta na faro postavit oklice. — No, in potem!

Z mlado ženičo se bosta vozila ob nedeljah do sorodnikov na jezo in zavist vseh drugih, ki jima ze sedaj očitajo gosposičnost. Tako je zlagona pomnila prevzetnost rožičke v srcu in se razšopirila tako široko, da je bil vsak pameten ponislek kakor pleve — brez teže.

„Da, da, konjička bom kupil, lepa ga kakor smice, poskočnega, da bo bežal kot veter. In oče! Ej, starina! Pravzaprav so mi ga nevoščilji, ker ga sam niso imeli. Ker sem hodil peš, pa se ti bodi. Tako si mislijo. Ko bo pa konjiček v hlevu, mu bodo stregli kot otroku. Vedno bo tičala skorica kruha v žepu — za konjička. In kaj šele potem, ko zaprežejo in se popeljejo v Zadrage k beeri Mini, ali do brata Petra! O, saj poznava očeta! Potem bo konjiček prvi — pred menoj in pred materjo.“

France je prišel do Stefinovegavta. Pravzaprav bi moral po kolo-tovno naokrog mimo par sosedov. Toda France je bil, kakor so menda vsi snubači in ženini. Skrivajo se, dokler se dá. Zato se je previdno ozrl in ker ni nikogar opazil, je zakripal plot — France ga je preskočil in se dolgih korakov podvival pod drevjem proti hiši. Tunkaj je vstopil na male duri.

Pred pečjo se ga je ustrašila mati Stefinka, ki je pomivala. „Dober večer, mati!“

„Viš ga no! Pa te pimese kdo ve odkod! Komaj sem ulovila sklado, da mi ni strahu padla na tla.“

„Kaj sem tako strašan, mati?“

„I, strašan! Ko pa kar takele kaneš v vežo!“

drobna, bela roka šivlje vsa skrala.

„Se ne bujiš, da se ti v stroju koleca vnaonejo, ker ga tako ženeš!“

„Ni drugače, France! Brnjalo — dá malo! Je treba pogupati.“

„No, da bi tako v noč vlekla, pač ni potreba. Saj je dne ob tem času za delo dovolj. Ne rečem, pozimi, ampak sedaj.“

Metka je zopet prišla za šivaje in povabila Francea:

„Sedaj kar tukaj!“

S klopji je odmaknila napol izgotovljeno obleko in skrbno pobrisala nitke in bele konce.

„Da se ti kaj ne prime, France! Sicer bi vsak uganil, da si va-sovolj pri šivilji. Pa bi te bilo sram!“

France je sedel na pripravljeno mesto. Metka je poglala stroj in izpod očnih obrvi, ki so se bočile pod lepim, belim čelom, pogledala na ženina, kaj poreče.

„Kkako pa, sram pa že, sram! Je prav, da si me opozorila na to reč; e, ti navilauček moj!“

Pogleda sta se srečala, za hip obstala, začela. Skozji bela Metkina lica je šinla kri, stroj je zadržal, France je pa segel v žep po ameriškansko pipo in si počasi basal tobak. Bo vse kdo in kdaj bi bil predramil ta zgovorni molk, da ni vstopila mati in z njo sestra Mana.

„Ali se kujata? Poglej jih no!“

Mana se je zasmejala in sedla k mizi.

„Kdor pri delu veliko govori, malo naredi“, je odgovoril France in potegnil iz pipe.

Metka ni nič rekla. Stroj je dr-dral z nerovno naglacio po robu pisanege predpasnika.

Mana se je zopet zasmejala in pobrisala z javorove nitze par tenkih kotenastih odrezkov.

„Mati“, je povzel France, „zmenimo se!“

Mati je sedla k peči, podstavila nogam nizke stolček, roke prekri-žala v naročju in se nagnila na-prej.

„Le se zmenimo! Kdaj pa ni-sliš!“

„No, v enem mesecu lahko na-redimo!“

Stroj je nenadoma obstal. Metka je dvignila glavo.

„Ves kaj, tako se nama pa res ne mudi. Tudi bala ne bo še gotova!“

„Izgovor, prazen izgovor! Bala imaš že toliko, da je zaradi tega lahko takoj jutri poroka. Samo ne maras ne, kaj!“

V soboto se je blestel kolesej Torej en Stefan, da, da, tako se nanovo prevlečen in prebarvan govori!“

Krčmar je izginil v klet, možje so posedli za mizo.

„Odkod pa in kam, gospod?“

„No, kaj ni?“ je odgovoril sin se je dobral Kajon Francetu, ko očeta ves radosten in pozabil, da sta sprta, ko je oče risal počasi mimo njega.

„Igrača!“ je zamrmnal starec in se ni ozrl.

V nedeljo po masi se je France napravljal na pot. Materi se je izgovoril, da gre zaradi lesa in da ga morda ne bo domov zvečer.

Mati ga je pogledala, kakor se ozro matere, kadar sinu ne verjamejo. Sinu se je naglo obrnil in odšel. Rdečica ga je polila. Zakaj ni šel po les, šel je po konjička.

Po nekem mesetanju je izvedel, da bi se v Dolgi vasi utegnul do-biti pripraven konjiček zanj. Naravnal se je tja.

Hitro je hodil. Še nikdar v življenju se mu ni tako mudilo. Par postaj se je potegnil z vlakom, potem pa spet peš, in je prišel v Dolgo vas, ko se vračali ljudje od nauka.

„Po konjih gledam, oče“, je o-govoril prvega moža, ki ga je srečal.

„Aha, bi se kupilo pri nas. Krč-mar ga prodaja, Janežič je govoril tudi o tem in pa Kajon ima le-po živalice. Poglej! Ta-le prva lišča z zelenimi vrtnicami je Ka-jonova, ona druga s hrbtom na vas je Krčmarjeva, Janežič je pa zadnji na desni strani. Skoro čet-rt ure od tu.“

„Grem k Janežiču, ker je naj-dalje.“

„Pa k Janežiču! Bog daj srečo!“

Došlo ju je nekaj mož in fan-tov, ki so se jima pridružili ter Francea radevolje pospremili do Janežiča.

Janežič, postaven gospodar, je sedel na hlodu pred hišo in se solenil.

„Pravije, da imate konja na prodaj?“

„Iuum!“

„Pokažite!“

Janežič se je dvignil s sedeža in celi zbor je odšel proti hlevu.

France je hotel za njim.

„Pocakaj! Pripeljem ga ven.“

Janežič je pripeljal konja, ki je povešal glavo, pa je naglo dvignil in se ozel po možeh.

France je poznal, da konj ni re-žen, da je nekoliko ozuljica od ko-mata in neupravnega vprega mu je ogulila dlako na bokih.

„Ves kaj, tako se nama pa res ne mudi. Tudi bala ne bo še gotova!“

„Izgovor, prazen izgovor! Bala imaš že toliko, da je zaradi tega lahko takoj jutri poroka. Samo ne maras ne, kaj!“

France je sedel na pripravljeno mesto. Metka je poglala stroj in izpod očnih obrvi, ki so se bočile pod lepim, belim čelom, pogledala na ženina, kaj poreče.

„Kkako pa, sram pa že, sram! Je prav, da si me opozorila na to reč; e, ti navilauček moj!“

Pogleda sta se srečala, za hip obstala, začela. Skozji bela Metkina lica je šinla kri, stroj je zadržal, France je pa segel v žep po ameriškansko pipo in si počasi basal tobak. Bo vse kdo in kdaj bi bil predramil ta zgovorni molk, da ni vstopila mati in z njo sestra Mana.

„Ali se kujata? Poglej jih no!“

Mana se je zasmejala in sedla k mizi.

„Kdor pri delu veliko govori, malo naredi“, je odgovoril France in potegnil iz pipe.

Metka ni nič rekla. Stroj je dr-dral z nerovno naglacio po robu pisanege predpasnika.

Mana se je zopet zasmejala in pobrisala z javorove nitze par tenkih kotenastih odrezkov.

„Mati“, je povzel France, „zmenimo se!“

Mati je sedla k peči, podstavila nogam nizke stolček, roke prekri-žala v naročju in se nagnila na-prej.

„Le se zmenimo! Kdaj pa ni-sliš!“

„No, v enem mesecu lahko na-redimo!“

Stroj je nenadoma obstal. Metka je dvignila glavo.

„Ves kaj, tako se nama pa res ne mudi. Tudi bala ne bo še gotova!“

„Izgovor, prazen izgovor! Bala imaš že toliko, da je zaradi tega lahko takoj jutri poroka. Samo ne maras ne, kaj!“

France je sedel na pripravljeno mesto. Metka je poglala stroj in izpod očnih obrvi, ki so se bočile pod lepim, belim čelom, pogledala na ženina, kaj poreče.

„Kkako pa, sram pa že, sram! Je prav, da si me opozorila na to reč; e, ti navilauček moj!“

Pogleda sta se srečala, za hip obstala, začela. Skozji bela Metkina lica je šinla kri, stroj je zadržal, France je pa segel v žep po ameriškansko pipo in si počasi basal tobak. Bo vse kdo in kdaj bi bil predramil ta zgovorni molk, da ni vstopila mati in z njo sestra Mana.

„Ali se kujata? Poglej jih no!“

Mana se je zasmejala in sedla k mizi.

„Kdor pri delu veliko govori, malo naredi“, je odgovoril France in potegnil iz pipe.

„No, kaj ni?“ je odgovoril sin se je dobral Kajon Francetu, ko očeta ves radosten in pozabil, da sta sprta, ko je oče risal počasi mimo njega.

„Igrača!“ je zamrmnal starec in se ni ozrl.

V nedeljo po masi se je France napravljal na pot. Materi se je izgovoril, da gre zaradi lesa in da ga morda ne bo domov zvečer.

Mati ga je pogledala, kakor se ozro matere, kadar sinu ne verjamejo. Sinu se je naglo obrnil in odšel. Rdečica ga je polila. Zakaj ni šel po les, šel je po konjička.

Po nekem mesetanju je izvedel, da bi se v Dolgi vasi utegnul do-biti pripraven konjiček zanj. Naravnal se je tja.

Hitro je hodil. Še nikdar v življenju se mu ni tako mudilo. Par postaj se je potegnil z vlakom, potem pa spet peš, in je prišel v Dolgo vas, ko se vračali ljudje od nauka.

„Po konjih gledam, oče“, je o-govoril prvega moža, ki ga je srečal.

„Aha, bi se kupilo pri nas. Krč-mar ga prodaja, Janežič je govoril tudi o tem in pa Kajon ima le-po živalice. Poglej! Ta-le prva lišča z zelenimi vrtnicami je Ka-jonova, ona druga s hrbtom na vas je Krčmarjeva, Janežič je pa zadnji na desni strani. Skoro čet-rt ure od tu.“

„Grem k Janežiču, ker je naj-dalje.“

„Pa k Janežiču! Bog daj srečo!“

Došlo ju je nekaj mož in fan-tov, ki so se jima pridružili ter Francea radevolje pospremili do Janežiča.

Janežič, postaven gospodar, je sedel na hlodu pred hišo in se solenil.

„Pravije, da imate konja na prodaj?“

„Iuum!“

„Pokažite!“

Janežič se je dvignil s sedeža in celi zbor je odšel proti hlevu.

France je hotel za njim.

„Pocakaj! Pripeljem ga ven.“

Janežič je pripeljal konja, ki je povešal glavo, pa je naglo dvignil in se ozel po možeh.

France je poznal, da konj ni re-žen, da je nekoliko ozuljica od ko-mata in neupravnega vprega mu je ogulila dlako na bokih.

„Ves kaj, tako se nama pa res ne mudi. Tudi bala ne bo še gotova!“

„Izgovor, prazen izgovor! Bala imaš že toliko, da je zaradi tega lahko takoj jutri poroka. Samo ne maras ne, kaj!“

Cesarica Cita

Avstrijska cesarica Cita je bolna.

Napadena je bila njena čast. — Delovala je za mir. — Spor med cesarjem in cesarico.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 10. julija. — Dunajski poročevalec lista „Tijd“ zanikuje poročila, ki so krožila po Avstro-Ogrski o cesari-citi Citi in katera je nazval Sey-dler za „strašna poročila“ in pravi: — „Res je, da je avstrijska cesar-ica deloma želela mir in ga je s pravnim dostojanstvom podpira-la, toda govoreca, da je bila ener-gična avstrijska ofenziva proti Italiji vsled njenega vpliva odgo-dena, je nesramno, kakor je ne-sramna govoreca, da je cesarica odgovorna za dve nesreči, ki sta sledili ofenzivi.“

Je pa še bolj nesramno spravl-jati njeno čast kot ženske v stik z državnim vodstvom in cesarsko inšo. Cesarica, katere občutlj-i-vost je dobro znana, ni trpela niti najmanjše vsled obdolžitev, ki so jo privezale na bolniško posteljo.

Obrekovanje pa je temu bolj mučeno, ker napada tudi zakonsko zvestobo, ki se tako jasno kaže v obnašanju cesarske dvojice, med-tem ko se poroča o korešpondenci, ki niti ne obstoja, o kateri pa se trdi, da vsebuje izraze cesarice o miru, da je bila prvi povod spora med cesarjem in cesarico.

Cesarica Cita je bila rojena leta 1892 v Villa Reale v Pianori v italijanski provinci Lucca. Nje-ni starši so bili vojvoda Robert in vojvodinja Marija Antonjeta Parmska.

Kot večinoma vse deklice vi-šokega stanu v Italiji, je bila tudi Cita vzgojena v zavodu Zangbert. Pozneje je študirala pri franco-skih sestrah v Ryde Abbey na o-toku Wight, kjer je redovnica tu-ga njena lastna sestra Adelaide. Posebno se je odlikovala v glazbi in je vse, s katerimi se je sestala, očarala s svojo lepoto in plemeniti kretnjami.

Govori se, da se je prvokrat se-šla z avstrijskim nadvojvodom Ka-rolom Francom, ki je pozneje po-stal avstrijski cesar, v Franzens-badnu na Češkem spomladi 1909. V vsakem oziru je bila to ljubezen-ska zveza in ne običajna knežja zveza na povelje dvornih gospo-darjev. Poročila se je 21. oktobra 1911 v gradu Schwartzenu. Po smrti starega cesarja Franca Jo-zefa sta bila Karol in njena sopro-ga kronama 30. decembra 1916 v Budimpešti.

Ves čas je cesarica Cita igrala vazno vlogo v dvorni politiki in vedno v prilog hitrega miru. V začetku leta 1917 je bil njen vpliv tako močan, da se je Berlin bal, da bo prisilila dvojno monarhijo iz voj-ne. Prejšnji ogrski ministrski

predsednik grof Tisza je njen naj-ljujši sovražnik.

Cesarica Cita

Avstrija ne mara nemškega povelj-nika.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Rim, Italija, 10. julija. — List Epoca, ki opira svoje poročilo na vesti iz Švice, pravi, da Avstrija noče sprejeti nemškega generala pl. Belova za vrhovnega poveljni-ka svojih čet na italijanski fronti, ker Nemčija ni poslala z njim 12 nemških divizij.

Avstrija, dodaje list, je opustila idejo, da bi sama maščevala svoj zadnji poraz v Italiji.

Poročila iz Rima preko Pariza z dne 7. julija pravijo, da namerava Nemčija poslati Avstriji na po-moč tri armadne zbore, katere ni-sli postaviti pod poveljstvo gene-rala Ottona pl. Belova kot vrhov-nega poveljnika na italijanski fronti, toda potrdila ni, da se je izvršila ali pa nameravala taka iz-premena.

Nemiri na Dunaju.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Bern, Švica, 10. julija. — Ka-kor pravijo današnja poročila, je lačna množica vpirizorila po du-najskih ulicah manifestacije, raz-bila je sejo mesnega sveta s klci za kruh. Policija in požarna bran-ba je bila proti jim brez moči in poklicano je bilo vojaštvo.

Množica je kamenjala vojake, makar so zadnji naskočili. V boju je bilo mnogo ranjenih. Vojaštvo je obklopo mestno hišo in napra-vilo red.

Konkripcija v Rusiji.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 10. julija. — Kakor pravi poročilo iz Bazela, ki je prišlo tu-slem, je Leon Trocki danes govoril na splošnem kongre-su ruskih sovjetov in rekel: — „Rusija se nahaja na predve-geru splošne prisilne vojaške slu-žbe.“

Trocki je tudi zatrejval potre-bo, da mora Rusija imeti močno armado.

Previdno gospodinjte

Imajo doma vedno eno steklenico Dr. Richterjevega

PAIN-EXPELLER

Zanesljivo sredstvo za vstranje pri revmatizmi, bolečinah, prehladu, navratljanju itd.

Jedino pravi s varstveno znamko šidr.

35c. a. b. v. lekarnah in saravnost od

F. A. D. RICHTER & CO.

74-80 Washington Street, New York, N. Y.

Nemski cesar je bolan.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 11, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Rim, Italija, 10. julija. — Ce-sar Viljem sam je postal žrtev in-fluence, ki se je razširila med nem-sko armado.

Poroča se, da je šel cesar s fran-cove domov, ker se za je lotila špa-n-ska influenza, kakor jo imenuje-jo, in da je več članov cesarske ro-dovine bolnih za isto boleznijo.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Rojaki!

Kupujte vojno-varčevalne znamke! Nikjer na svetu ne morete boljše, bolj varno in bolj obrestonosno naložiti svojega denarja kot v tem vladnem podjetju. Če ste slučajno v denarni zadregi, lahko vojno-varčevalno znamko vsak hip izmenjate. S kupovanjem teh znamk pomagate sebi, pomagate vladi Združenih držav ter vsem zatiranim narodom k prostosti. Vojno-varčevalna znamka stane za mesec julij \$4.18. Leta 1923 bo vredna \$5.00. Kupite jih lahko na vsaki pošti ter pri glavnih in podrejenih agentih. Če se vam zdi bolj primerno, pa lahko tudi nam pišete, in mi vam jih bomo preskrbeli.

UREDNIŠTVO "GLAS NARODA".

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Hiša strahov

LASTNI DOŽIVLJAJ IN NJEGA POJASNITEV.

Spisal Edward Lytton-Bulwer.

Do pričetka dneva se ni zgodilo ničesar posebnega. Ob prvem solnem žarku sem zapustil hišo strahov. Predno sem šel, sem stopil še enkrat v ono majhno, prazno sobo brez izhoda, v kateri sva bila jaz in moj služabnik ujeta. Nisem se namreč mogel iznebiti misli, da je moral imeti organizem, ki je proizvajal ves ta fenomen, tam in edino tam svoj izvor. Dasiravno sem stopil v sobo ob dnevnem svitu ter je sonce prodiralo skozi zamazana okna, se me je vendar zopet polastila groza, katero sem občutili ponovi. Nisem se mogel odpraviti toliko, da bi ostal še eno nadaljno minuto v onem prostoru. Šel sem po stopnicah navzdol in zopet so šli koraki pred menoj. Ko sem odprl hišna vrata, se mi je zdelo, da čujem lahen smeh.

Dospel sem do svojega stanovanjja, ter domneval, da bom našel tam svojega ubeznika, služabnika. On pa se ni vrnil tja in v teku naslednjih par dni nisem ničesar slišal o njem, dokler nisem dobil iz Liverpoola pismo naslednje vsebine:

— Častiti gospod! Prosim vas ponižno za odpusčenje, dasiravno morem komaj upati, da ga bom deležen, razven če ste, — kar pa naj preprič Bog. — Videli to, kar sem videl jaz. Čutil, da bodo potekla leta in leta, predno si bom opomogel. Postal sem popolnoma nesposoben za službo služabnika. O tem sem prepričan. Vsed tega odpočitja k svojemu svaku v Melbourne, Jutri odpluje ladja tjakaj. Mogoče mi bo dolgo potovanje po morju vrnilo ranotežje. Najmanj desetkrat na dan se stresem po celem telesu. Zdi se mi, kot da je še vedno za menoj. Prosim vas udano, spoštovani gospod da izročite mojo listino in plačo moji materi v Walworth. — John ve za moj naslov.

Pismo se je končalo z neštevilnimi prošnjami za odpusčenje ter s posameznimi glede službe.

Marsikateremu bo ta beg v Avstralijo zadostoval za dokaz, da je stal mož na sleparski način v zvezi z dogodki one noči. Jaz ne na sprotnem tem domnevanjem, vendar pa trdim, da nudijo večini ljudi najbolj udobno rešitev teh nenaravnih dogodkov.

Zvečer sem se še enkrat vrnil v hišo strahov, da odnesem truplo svojega psa. Pri tem delu me ni motila nobena stvar, razven da sem zopet čul korake pred seboj.

Ko sem zapustil hišo, sem šel k gospodu J. ter ga dobil doma. Vrnil sem mu ključce ter mu zagotovil, da sem zadovoljil svojo radosno vednost. Ravno sem pričel pripovedovati, kaj se je zgodilo, ko me je prekinil ter dvorljivo rekel, da je izgubil vse zanimanje za skrivnost, katere ne bo nikdar mogoče pojasniti. Sklenil pa sem omeniti vsaj ona pisma, katero sem čital ter njih skrivnostno izginjenje. — Vprašal sem ga, če so bila po njegovih mislih nekoč naslovljena na zamrlo vratarico in če ni mogoče v zgodovini njenega življenja najti kako točko za temna namigavanja v pisnih. Gospod J. je bil videti presenečen in ko je nekaj časa premišljeval, je rekel: — Jaz vem le malo iz prejšnjega življenja te ženske, razven da je bila znana moji družini. Kljub temu pa ste vzbudili v meni medle spomine, ki niso njej v prilog. Prišel bom poizvedovati ter vas bom svoj čas obvestil o uspehu. A tudi v slučaju, da bi midva delila splošno praznovanje, da se mora bitje, ki je bilo na zemlji povzročitelj ali žrtve temnega zločina, vriniti ter kot nemiren duh strahiti na mestih, kjer se je stvar završila, moram temu nasproti uveljaviti, da je bila hiša polna hrupa in čudnih prikazni, še predno je starka umrla v njej. — Vi se smejete, kaj hočete reči?

— Po mojem iznenju bi gotovo našli uplive živile bitij, če bi šli stvari na dno.

— Kaj? — Vi torej smatrate celo stvar za sleparijo? — In kakšen naj bi bil njen motiv?

— Ne ravno za sleparijo v navadnem smislu besede. Tako kot če bi nekrat padel v globoko spanje, iz katerega bi me ne mogli prebuditi in tekom katerega bi lahko natančno odgovarjal na vprašanja, katerim bi ne vedel odgovora, če bi bdel. Če bi bil v stanni povedati vam, koliko denarja je v vaši listnici ali če bi uganil vaše misli, bi ne bilo to nič sleparskega ali nadnaravnega. Stal bi v tem služaju nezavestno pod uplivom živalskega magnetizma, katerega bi izvajalo kako daljnje bitje, s katerim sem bil nekoč zvezan na kak način. Mogoče pa je najti celo živalskemu magnetizmu sorodno silo, ki je jača od njega. Ta sila se je zvala v davnih dobi "magija". Mogoče je da stanuje taka sila tudi v zamrlih, to se pravi, da se razteza le na gotove misli in spomine zamrlih ne pa na oni del, katerega pomadi imenujemo "dušo", kajti ta je po smrti povsem ločena od posvetnega. Ona sila se torej lahko omejuje le na oni del zamrlih, ki je bil posveten in omadeževan in vsled tega dostopen spoznanju naših čutov. To pa je zastarela teorija, glede katere nočem izročiti nobene sodbe. Kljub temu pa ne mislim, da so sile, ki delujejo tukaj nadnaravnega značaja. Naj z eno primerjo pojasniti, kaj mislim. Paracelsus navaja naslednji poskus kot ne težak in neki pisatelj pravi o njem, da je vrjeten. Cvetka umrje in vi jo sežete. Naj je ob staljala cvetka kot živa iz teh ali onih snovi, se je kot pepel ne more spoznati ter zbrati skupaj.

Vendar pa je mogoče poton kemičnega procesa iz sežganega evlilnega prahu proizvesti spektralno barvo, ki je popolnoma slična živi cvetki. Mogoče velja isto glede živil stvari. Duša je pobegnila kot je pobegnil vonj, prasnove cvetke. Kljub temu pa se morja lahko proizvede prikazen barv, katero smatra praznoverna množica za duha pokojnega. To pojasnjuje tudi, da nas pri dokazano najboljših povesti o strahovih preseneča vedno eno — namreč pomanjkanje vsega duševnega, zvisenega duševnega elementa. Pri kazni se kažejo ponavadi ob nepomembnih in pogosto pri sploh nikakih povodih, govore le redko ter ne dajejo izraza nobeni, preko vsakdanjega življenja stoječi misli. Ameriški Spiritisti so napisali eele knjige v verzih in propi ter trdijo o njih, da so jih jim diktilirali veliki zamrti, Shakespeare Bacon in Bog ve kdo še drugi. Vsa taka poročila, če vzamemo v roke najboljše, ni niso niti za eno piko višje vrste kot ona povsem navadnih ljudi, ki so bili srednjeja talenta ter uživali srednjo vzgojo. Taka poročila so daleko podrejena vsem, kar so pisali Shakespeare, Platon in Bacon. Razven tega, — in to je posebno očitno — pa ne vsebujejo niti ene misli, ki bi bila nova.

— Jaz s svoje strani smatram vse te pojave le za misli, ki prehajajo po neki nepojasnjeni poti iz enih človeških možganov v druge. Pri tem se lahko mize premikajesame od sebe, se prikazujejo peklenske prikazni ali nam pa kako temna in nedoločena stvar ledeni kri v žilah. Trdnega prepričanja sem, da so to uplivanja tujih mo-

žgan na moje. Najti je konstitutivne naravne magnetične sile in te lahko proizvajajo magnetična čudla. Drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

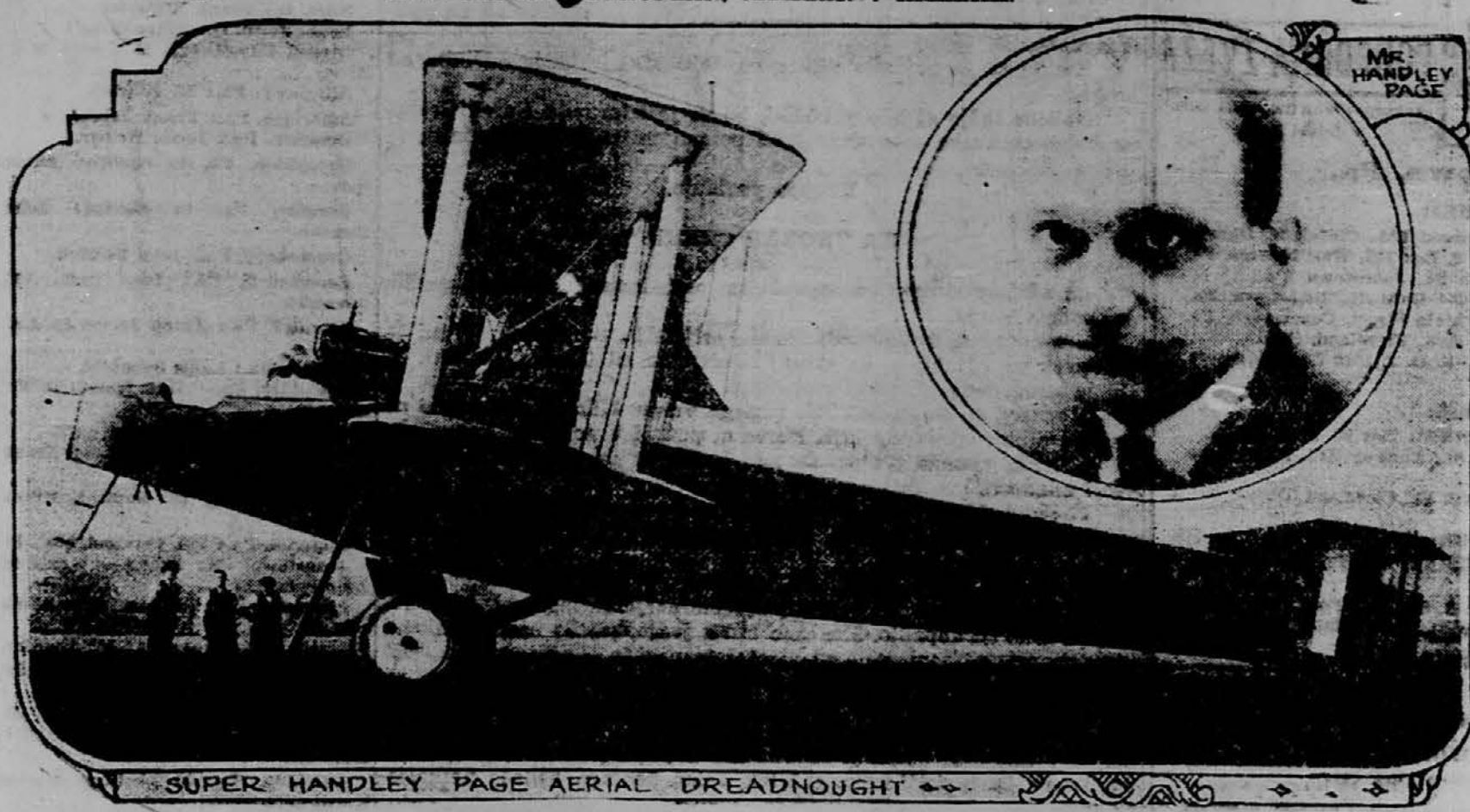
— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

NOVI ORJAŠKI AEROPLAN, IZDELAN V AMERIKI.

žgan na moje. Najti je konstitutivne naravne magnetične sile in te lahko proizvajajo magnetična čudla. Drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda. Obe vrsti se arzičkujeta od normalne znanosti ter sva vsled tega brez vsake vrednosti. Ne vodijo k nikakim visokim končnim ciljem in raditega jih svet tudi ne upošteva in prava znanost ni nikdar gojila teh sil v človeku. — Trdnega prepričanja sem, da je bilo pri vsem, kar sem videl in slišal, neko bitje iz krvi in mesa, daljni povzročitelj in sicer ne da bi vedelo za posledice. To trdim raditega, ker nista, kot pravite vi sami, nikdar dve osebi doživeli istega. Če bi temeljili ti dogodki na navadni slepariji, bi bil celi mehanizem urejen tako, da bi se z majhnimi izjemami proizvedlo iste posledice. Če bi pa bile nadnaravne sile, katere bi dopustil Stvarnik, bi imele določen končni namen. Ti pojavi ne pripadajo k nobeni teh vrst. Jaz sem nasprotno prepričan, da izvirajo iz nekih možgan, ki so daleč od nas in ti možgani ne nameravajo ničesar določene, kar se je zgodilo, temveč da le reflektirajo misli. Prav nič drugega ni bilo kot udejstvovanje sanje takih možgan, katere sanje so bile v stanni zavzeti deloma telesno obliko. Ti možgani imajo mogoče veliko silo, da lahko spravljajo v tek sredstva, ki delujejo uničevalno — in taka sila je morala ubiti tudi mojeg psa. Mogoče bi tudi zadostovala za uničenje mene, če bi bil podvržen takemu strahu kot moja žival.

— Torej je uničila vašega psa? To je strašno!

— Da, to je izvanredno čudno da se ni moglo nobene živali pripraviti do tega, da bi ostala v hiši, niti mačka ne. Tudi podgan in miši ni bilo v njej. Instinkt razumnih živali gotovo razkranje upliva, ki so jim pogubonosni. Človeški razum pa je v tem oziru manj zanesljiv. Pa naj bo dosti tega. Ali vam je moja teorija razumljiva?

— Ne v polnem obsegu, a jo sprejemem z veseljem ter rajše kot da bi se sprijaznil z misljo, — da je najti strahove. To spada v otroško sobo. Kaj za vruga pa naj počnem s hišo?

— Hočem vam povedati, s kakšno stran bi se lotil stvari. Ne morem se iznebiti misli, da je bila majhna, nemeblirana soba, pravokotno spajajoča se s spalnico, v kateri sem bil jaz, iztočišče in shramba vseh pojavov. Svetnjem vam povsem resno, da daste porušiti zidove ter demolitirati celi kabinet. Pozoren sem postal na dejstvo, da je bila soba zidana povsem samostojno na malo dvorišče in da je vsled tega mogoče porušiti, ne da bi se poškodovalo poslopje same.

— Ali torej mislite, da bi se s tem uničilo elektrike žice?

— Počkusite. — Jaz sem popolnoma prepričan, da se ne motim ter sem pripravljen nositi polovico stroškov podjetja, če mi povzročijo pri tem vrhovno vodstvo.

— Ne, stroške hočem nositi sam in vas bom orijentalil glede vsega.

Nekako deset dni pozneje sem dobil od gospoda J. pismo naslednje vsebine. Sam je zopet obiskal hišo ter zopet našel imenovanj pismo v predalu omare, iz katerega sem ju vzel jaz. Pisal je, da ju je vzel v roko z istim dvomom kot

jaz ter da je odredil natančno poizvedovanje glede one ženske, na katero so bila pisma. — Kot sem dal, drugi imajo neki naravni fluid, recimo elektriko in ti izvajajo električna čuda

SLOV. DELAVSKA PODPORNNA ZVEZA
Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 118, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadzor. odbora: JOSIP PETERNEL, Box 95, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 17th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANO TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 943 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Členjena društva, osroma njih uradniki, so vslojčno proslili, pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Polnih, Exprosnih ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se naslovijo: Blaž Novak, Title Trust & Quarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika. V slučajih, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

UNIČENJE

Spisal: L. OSBOURNE

ZA "GLAS NARODA" J. T.

(Nadaljevanje.)

Za pričlo sem bil jaz in ducat steklenic najboljšega konjaka. Po poroki je župnik čestitil Jimu, da je dobil tako lepo in prisenčno nevesto ter napram nji pohvalil Jima kot dobrega in energičnega moža.

Župnik je pil vina in žganje ter slednjič imel zelo ganljiv govor o svetosti svetega zakona.

Zatem smo se podali v Frankov restavrant na majhen prigrizek, odtan pa v kočji na "Norah Creino".

— Kako krasna ladja! — je vzkliknila Mamie. — Moj Bog, gospod Dodd, jaz vam občudujem. — Ali se boste res s to malo stvarico podali na veliki ocean?

Na mali krasni ladji je bila pa silna zmešnjava. — Mornarji so vlačili na krov razne predmete, Johnson je bil zaspan, kapitan je sedel pri mizi ter pil in kadil.

— Vi ste? — je rekel in vstal. — Gotovo vam bo žal, ker ste prišli. Če hočemo jutri zjutraj oditi od brega, ne smemo sedaj izgubljati časa. Ladja, ki je pripravljena na odhod, nima nobenega prostora za goste. — Moje ljudi boste samo motili in ničesar drugega.

Mene so zasrbele pesti in malo je majkalo, da nisem surovine poštno ozmerjal. Toda Jim, ki je ljudi take vrste bolj poznal kot sem jih poznal, je se vmešal v pogovor.

— Kapitan, jaz vem, da smo vam samo na poti. — Jaz vem, da ste utrujeni po trudopolnem delu in vsled tega sem vas prišel prosit, če bi hoteli izpti z menoj čašo šampanja. — Gospod Loughurst mi ga je poslal za poročno darilo.

— No, če že ravno tako hočete. — Pol ure več ali manj. — To navsezadnje že ni toliko. — Hej, fantje, prenehajte! — je zaklical mornarjem. — Pol ure imate proste, da bo prišlo malo življenja v vas. Potem pa le s področje močjo na delo. — Johnson, poglej, če moreš dobiti kak stol za damo.

Govoril je s osornim glasom. Ko mu je pa začela Mamie pripovedovati, da je on edini pravi kapitan, kar jih je videla ter začela slaviti njegovo vstrajnost, se je medved nekoliko omečal.

Zelo značilno je bilo njegovo pripovedovanje. Hotel je biti šaljiv, pa se mu ni posrečilo.

Njegovo pripovedovanje se je glasilo takole: — Ves dan sitnosti in ničesar drugega kot same sitnosti. — Smith je vse narobe poslal. Vse je poslal, samo tistega ne, kar smo naročili. Zatem sta prišla dva čašnikarska mazača ter hotela dobiti iz ladje tvarne za svoj časopis. In nista se dala odpraviti, dokler jima nisem s kolom zagrozil. — Videti bi morali psa, kako sta bežala. Kar kresalo se je za njima. Zatem je prišel nek misionar, črn kakor hrošč, ter me prosil, naj ga vzamem s seboj v Kaiateo ali sam ne vem kam že. — Tako sem ga razjezil, da je začel priklinjati in je odšel. — Vrijamem, da nam bo šlo vse posreči, ker je prišla taka sodrga na krov.

Ko je kapitan tako govoril, ga je Jim neprestano opazoval. — Zdelo se mi je, kot da mu hoče prodati v dno duše ter se natančno prepričati o vsem, kar se nahaja v nji.

— Prijatelj, dovoli samo eno besedo — mi je rekel tem me odvedel na krov. — Človek tam spodaj spada k oni vrsti ljudi, ki so rajši delati vse po svoji glavi. — On je svojeglav kot kozel in bi rajši umrl kot da bi poslušal svet koga drugega. — Nikar mu ne ugovarjaj. — Sam dobro veš, Loudon, da s svojimi navsveti nisem nikaj radodaren, toda prepričan sem, da boš storil v tem slučaju prav, če me boš ubogal.

Mala družba se je bila kmalo razvnela. Mamie je bila res lepa v vsjem malem klobučku in svilnati obleki. V revni kabini je bila kakor zvezda. Čeravno je jaz nisem smatral za posebno lepoticu, se mi je oni večer tako dopadla, da sem vzel iz žepa košček papirja in svinčnik ter jo začel risati. — Skica je bila dobra in Mamie izvanredno zadeta.

— Oh, ali sem res jaz to? — je vzkliknila presenečeno. — Krasn slika! — Kaj ne, da jo boste podarili meni?

Zatem se je mladi par odpravil proti mestu. — Slovo je bilo kratko toda prisrčno.

Jaz sem slonel na krovu in še dolgo časa mahal z robcem za odhajajočima. — Kapitan je sedel poleg mene ter si našel novo smodko. — Pravil mi je, da so iz pol ure počitka nastale tri ure ter da bo treba hiteti.

Naslednjega dne je prišel Jim že zgodaj zjutraj. To je bilo že drugo slovo, ki sva ga vzela v življenju. — V Parizu se je on poslavljaj od mene, v San Franciscu pa jaz od njega. Takrat je šel on iskat sreče in jo je našel. — V San Franciscu sem se pa jaz odpravil na to težavno pot. — Ali jo bom dosegel? — Tedaj nisem vedel, če jo bom. Ta pot mi je dal prijatelj še par lepih in dobrih navkov ter mi neprestano zabijeval, da se moram vrniti

tekom treh mesecev. Če se v treh mesecih ne vrnem, bo napravljen velik križ čez vse naše račune in vso našo bodočnostjo.

Pihal je hladen severovzhoden veter. Nobene minute nismo smeli izgubljati.

Komaj se je pojavilo solnce na obzorju, je ladja odrinila od brega.

Nobene ladje ni bilo v bližini, ko se je odpravila Norah Creina na dolgo oceanško potovanje proti polomljeni ladji "Lastavici".

Enajsto poglavje.

NA "NORAH CREINI"

eš zdaj se z veseljem spominjam onih krasnih dni, ki sem jih loživel na morju.

S kapitanom sva postala kmalo prijatelja. — Človek, ki mi je bil sprva neprijatelj, da skoraj oduren, se mi je začel dopasti. — Bil je stroj, toda pravičen gospodar.

Mornarji so se ga bali kot samega vruga. Nikomur ni prišlo na um, da bi mu oporekal, kajti Nares ni poznal v nobenem oziru šale. V lepih večerih sva sedela na krovu in mi je pripovedoval o svoji mladosti.

Povedal mi je, da je že od svojega desetega leta neprestano na morju, ter da mu je morje znano tako kot je znana meni domača vas.

Vožnja se mi kljub veliki enakomernosti ni zdela dolgočasna. Popolnoma sem se življuje mornarja in lagal bi, če bi rekel, da semi ni dopadlo. Ker smo bili z jedjo, pijačo in s smodkami izvrstno preskrbljeni, nam ni ničesar manjkalo. — Mornarji so bili ubogljivi in so vsačih napravili več kot je bilo treba.

Moj Bog, koliko noči sem presnanjal na praznem krovu gledajoč v zvezdno nebo. — O čem sem sanjal? — O sreči, to je umevno. — V dno duše se mi je vkoreninila misel, da bo plen, ki ga bom dobil na "Lastavici" samo začetek, samo podlaga bodoče neskaljene sreče.

Vožnja je bila lepa. — Ko smo bili tri tedne na morju, ni bilo o kakem viharju še nobenega sledu. Zdelo se mi je, kot da bi nam šlo pri težavem in predzmem podjetju samo nebo na roko.

Tudi Nares je bil zadovoljen. — Zadovoljen je bil z menoj, z mornarji, vožnjo in sam seboj. Pri takih prilikah se mu je razvezal jezik. Znal je biti prijazen in še celo šaljiv, kar ni bila njegova vsakdanja navada.

Nekega popoldneva, ko smo se po mnenju kapitana že bližali svojemu cilju, je nastalo precej slabo vreme. Začelo je deževati, morje je valovilo, poleg tega je pa pritisnil tudi precej hud mraz.

Jaz sem bil v svoji kabini ter nekaj čital.

Proti večeru me je prignala radovednost na krov. — Vsi mornarji so bili pri svojem delu.

Kapitan je stal v rilu ladje, Johnson pa pri krmilu. Zame se ni nihče čisto nič zmenil.

Naenkrat se je obrnil kapitan h krmarju in mu napravil par znamenj z roko.

Johnson je bil ves potan in utrujen, toda o je videl znamenja, se mu je razjasnil obraz. Z rokavom si je obrisal pot s čela ter čakal, dokler ni prišel Nares h krmilu.

Ko sta izpregovorila par besed, je začel Johnson plezati po vrvi na srednji, najvišji jambor. Plezal je kakor mačka in je bil že v par sekundah na vrhu. Ozrl se je v južno smer ter začel napenjati oči.

Naenkrat se je pa spustil po vrvi zopet navzdol ter hitel h kapitanu. Obraz mu je žarel samega veselja.

Nares je odšel v svojo kabino ter prinesel seboj daljnogled. — Začel je gledati proti jugu in tudi jaz sem se ozrl v ono smer.

(Dalje prihodnjije.)

Naši zastopniki,

- Waukegan, Ill. in okolice: Math Ogrin in Frank Petkovic.
Franklin, Kans. in okolice: Frank Leskovic.
Ringo, Kans.: Mike Pencil.
Kittimiller, Md. in okolice: Frank Vodopivec.
Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
Calumet, Mich. in okolice: M. F. Kobe, Martin Rade in Pavel Shalta.
Detroit, Mich.: Paul Bartel.
Chisholm, Minn.: Frank Govže, Jak Petrich.
Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouka.
Jos. J. Peshel, Anton Poljanec in Louis M. Perušek.
Eveleth, Minn.: Louis Govže in Jurij Kotze.
Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouse.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatic.
St. Louis, Mo.: Mike Grabljan.
Great Falls, Mont.: Math. Urin.
Klein, Mont.: Gregor Zobeč.
Roundup, Mont.: Tomáš Paulin.
Gowanda, N. Y.: Karl Sternina.
Little Falls, N. Y.: Frank Masle.
Barberton, O. in okolice: Math Kramar.
Bridgeport, O.: Mihael Kočevar.
Collinwood, O.: Math. Slapnik.
Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob Debevc, Chas. Karlinger, Frank Meb in Jakob Resnik.

Zdravim samo moške.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburghu in ima 28-letno izkušnjo v zdravljenju moških bolezni.

Zastrupljenje krvi zdravi s slovitim 606, ki ga je iznašel profesor dr. Ehrlich. Ako imate izpuščaje in mozole po telesu, v grlu, ako vam izpadajo lasje, ves boli v kosteh, pridite in čistili vam bom kri. Nikakor ne čakajte, kajti ta bolezen se prenesa naprej. Vso izločevanje iz kanala za izpuščaje vode zdravim po naj-novejši metodi in v kolikor mozole kratkem času. Kadar spoznate, da imate več moške moči, ne čakajte, temveč pridite in vrnil vam bom moško moč. Kilo ozdravim v 30 urah brez operacije. Bolečine v mehuru, od česar prihajajo bolečine v hrbtu in križu, palenje pri mokrenju in ostale bolečine te vrste zdravim z največjo gotovostjo. Revmatizem, trganje, bolečine, otekline, lišaj, škroflje in druge kožne bolezni ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času, da ni treba ležati. Uradne ure: V ponedeljek, sredo in petek od 8: zjutraj do 5: popoldne. V torek, četrtek in soboto od 8: zjutraj do 8: zvečer. V sredo do 2: popoldne. Po pošti ne delujem. Pridite osebno. Ne pozabite ime in številke.

Slovenski zdravnik. In ostale bolečine te vrste zdravim z največjo gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine, otekline, lišaj, škroflje in druge kožne bolezni ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času, da ni treba ležati.

Uradne ure: V ponedeljek, sredo in petek od 8: zjutraj do 5: popoldne. V torek, četrtek in soboto od 8: zjutraj do 8: zvečer. V sredo do 2: popoldne.

Po pošti ne delujem. Pridite osebno. Ne pozabite ime in številke.

Dr. KOLER, 638 PENN AVE., PITTSBURGH, PA.

- Lorain, O. in okolice: Louis Balant in J. Kumbo.
Niles, O.: Frank Kogovšek.
Youngstown, O.: Anton Kihelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin in J. Misley.
Allegheny, Pa.: M. Klarich.
Beemer, Pa.: Frank Jakšič.
Rochester, Pa.: Louis Hribar.
Broughton, Pa. in okolice: Anton Ivavec.
Burdine, Pa. in okolice: John Demšar.
Cavensburg, Pa.: John Kokilich.
Covenaugh, Pa.: Ivan Pajk, Vid Rovaniček.
Claridge, Pa.: Anton Jerina in Ant Kozgovc.
Export, Pa.: Louis Supančič.
Forest City, Pa. Mat. Kamin in Fr Leben.
Farell, Pa.: Anton Valentinčič.
Greensburg, Pa. in okolice: Frank Novak.
Hessletter, Pa. in okolice: Frank Jordan.
Imperial, Pa.: Val. Peternel, box 172 Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polac.
Luzerna, Pa. in okolice: Anton Osojnik.
Manor, Pa. in okolice: Fr. Demšar.
Moon Run, Pa.: Frank Maček in Fr Podmilšek.
Pittsburgh, Pa. in okolice: U. B. Jakobich, Z. Jakabe, Klarich Mat., I. Magister.
Ralphston, Pa. in okolice: Martin Koroschetz.
Reading, Pa. in okolice: J. Pezdirc.
South Bethlehem, Penna.: Jernac Koprivšek.
Steelton, Pa.: Anton Hren.
Turtle Creek, Pa. in okolice: Frank Schifrer.
West Newton, Pa.: Jostp Jovan.
Willock, Pa.: J. Peternel.
Murray, Utah in okolice: J. Kastella.
Black Diamond, Wash.: G. J. P. c. c.
Davis, W. Va. in okolice: John Brosich.
Thomas, W. Va. in okolice: A. Korenčan.
Milwaukee, Wis.: Andrew Fon in Jostp Tratnik.
Sheboygan, Wis.: John Stampfel in H. Svetlin.
West Allis, Wis.: Anton Demšar in Frank Skok.
Rock Springs, Wya.: Joe Yugovic.
A. Justin in Valentin Mardina.

Rad bi izvedel za naslov svojega brata JOSIPA BENČAN. Prosim cenjene rojake, kateri ve, da mi blagovoli naznaniti, ali naj se pa sam oglasi. Doma je iz Dolenje vasi pri Cerknici. — Jacob Benčar, Box 221, Salamanca, N. Y. (10-11-7)

Iščem svojega bratrance ALOJZIJA PAROPAT. Pred enim letom in pol je bival v Clevelandu, O. Če kdo izmed rojakov ve, kje se sedaj nahaja, prosim, da mi naznani, za kar bom zelo hvalečen, ali naj se pa sam javi, ker sporočiti mi imam zelo važne stvari. — Anthony Paropat, 1598 E. 49. St., Cleveland, Ohio. (10-12-7)

Iščem svojega brata JOHNA PRAHA, doma iz St. Jerneja na Dolenjskem. Pred tremi leti je bival v Canon City Colo., in sedaj se nahaja nekje v Montani. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. Anthony Prah, 1189 Progress Street, N. S. Pittsburgh, Pa. (10-12-7)

Kje je moj brat GUSTAV PINOZA? Doma je iz Verhovja, fara Radeče pri Zidanem mostu. Zadnje pisno od njega sem prejel iz Burrow, Ill., pred 1 1/2 letom, kje se sedaj nahaja, mi ni znano. Prosim cenjene rojake, ako vedo za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglasi. — Mathew Pinoza, 7734 Ossage Ave., Cleveland, O. (10-12-7)

VABILO

na plesno veselico, katero priredi slovensko izobraževalno društvo "Rodoljub" v South Forku, Pa., v soboto 13. julija zvečer. Tem potom vljudno vabimo vse rojake in rojakinje iz South Forka in okolice, da nas posetijo na omenjeni večer. Igralo bo tamburško društvo "Rodoljub". Vstopnina za moške 35c; dame so proste. Za vsestransko potrebo in zabavo bo skrbel za to izvoljeni odbor. (10-11-7)

VABILO

k otvoritvi Slov. Nar. Doma, katero prirede združeni Slovenci v Southview, Pa., dne 2. septembra t. l. Vljudno vabimo vsa društva in vse občinstvo tukajšnje okolice, da se mnogostevilno vdeležijo te naše slavnosti. Igrala bo godba na pihala. Za dobro in točno potrebo bo preskrbljeno. Pridite vsi na našo slavnost omenjeni dan, da nam pomorete do boljšega uspeha. Najvljudneje vabi odbor. (10-11-7)

True translation filed with the post master at New York, N. Y. in July 9, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Svojim znaneem naznanjam, da se nahajam v italjanskem ujetništvu in jih prosim, da se mi javijo. Pozdravljam vse Slovence in Slovenke. — Franc Mervič, Prigioniero di Guerra, Suster Comp., Doria Struppa, Genova, Italia. (9-11-7)

Rad bi izvedel za naslov svojih prijateljev, in sicer: FRANK VOUTAR, doma nekje z Dolenjskega; pred nekaj leti sva bila skupaj v Henry, W. Va. Nadalje iščem MAKSA BURING, doma iz Zircv. JANEZA LAZAR in JANEZA PAUČNIK, doma iz vasi Vrtnik. Prosim, če kdo ve za kojega izmed njih, da mi naznani, ali naj se pa sam javijo. — John Zakel, Box 18, Blair, W. Va. (10-13-7)

Iščem svojo sestro MARY KAIZER, omoženo KINK. Doma je iz Poljan nad Škofjo Loko, podomace Mina iz Hotavelj št. 42. V Ameriki biva že kakih 6 let. Zadnje njeno pisno sem dobil iz Sunny Side, Utah; potem sem ji še dvakrat pisal, pa ni nobenega odgovora nazaj. Rad bi znal, ali je še živa ali ne. Zato pa prosim cenjene rojake, če kateri ve kaj, kje se nahaja, da mi naznani njegov naslov, ali če še živi in slučajno sama bere ti oglas, da se mi javi, ker ji imam nekaj važnega poročati. — James Kaizer, 29 N. 6th Street, Kansas City, Kansas. (9-11-7)

Rad bi izvedel za naslov mojega prijatelja, podomace PRUŠNEKA iz Cerkelj nad Kranjem. Nahaja se nekje v Minnesoti. Prosim cenjene rojake, ki ga poznajo, da mi naznani njegovega naslov, za kar bom hvaležen, ali naj se mi pa sam javi. — Anton Rotar, Box 33, Sartell, Minn. (9-11-7)

Spodaj podpisana bi rada izvedela za svojega brata FRANKA DOLENC, doma iz vasi Sveta Barbara št. 2 pri Škofji Loki na Gorenjskem. V Ameriki biva okoli 13 let; naselil se je nekje v Chicagi, Ill. Cenjene čitatelje prosim, ako kateri ve za njegov naslov, naj mi sporoči, če pa sam bere te vrstice, naj mi sam piše, ker poročati mi imam več važnih reči. — Mrs. Mary Folkar, Box 46, Franklin, Kansas, doma v stari domovini pa pri Premek. (10-12-7)

Veselo bi me izvedeti za naslov svojega prijatelja ANTONA LENARČIČ. Doma je iz Narima št. 35 pri St. Petru na Kravnju. Cenjene rojake prosim, ako kateri ve, da mi blagovoli naznaniti, ali naj se pa sam javi svojemu prijatelju: Frank Morell, Box 289, Wooster, Ohio. (10-12-7)

Iščem JOHNA MIHELIČ, doma iz Leskovec nad Škofjo Loko. Zadnji čas je bil malo bolan in potrt. Dne 21. junija je šel; rekel je, da gre na kakšno farmo za delo, ker v premogorovu ni mogel delati ter omenil, da v par dneh pride nazaj. Od tega časa ne vemo, kje se nahaja, doma smo v skrbeh, da se mu ni kaka nesreča pripetila. Zato prosim, če kdo rojakov ve kaj za njega, naj mi sporoči na naslov: Tony Tušek, R. F. D. 3, Box 106, Irwin, Pa. (9-11-7)

IŠČE se dobre dogarje. Jaz imam zelo dober les in plačam zelo visoke cene za francoske doge. — Max Fleisher, 258 Lewis St., Memphis, Tenn. (25-6, do pr.)

POZOR ROJAKI! Najzupeljše masilo za ženske lasje, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega masila strasteje v 6th tednih kraml gosti in dolgi lasje kakor tudi moški kraml brki in brada in ne boste upadali in odvel. Revmatizem, kosti, polni ali tranje v rokah, nogah in v križu, v osmih tneh popolnoma odstrani, rane opekline, bule, ture, kraste in grinte, potne noge, kurja oca, osebne in par dnevnih popolnoma odstrani. Kdor bi svoje zdravlje bres uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem zastonj. JAKOB WAHČIČ, 6785 E. 10th Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. LORENZ 644 Penn Avenue Pittsburgh, Pa. EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK ŠPECIALIST MOŠKIH BOLEZNI. Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jas sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnjo v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem kod in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej. Jas ozdravim zastrupljeno kri, mazulje in liše po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabelost, bolezni v mehuru, ledicah, jetrah in želodcu, rmenico, revmatizem, katar, zlato žilo, navduho itd. Uradne ure so: V ponedeljekih, sredo in petkih od 9. ure zjutraj do 5. popoldna. V torek, četrtek in sobotah od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldne. — Po noči ne zdravim. Pridite osebno. Ne pozabite ime in naslov: Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa. Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmace, da vas razumejo. Jas znam hrvasko še in starega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.

CENIK KNJIG katere ima v zalogi SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt St., New York, N. Y. POUČNE KNJIGE: Ahov nemško-angl. tolmáč vezan —.50 Domači zdravnik mali —.25 Hitri računar (nemško-angl.) vezan —.50 Poljedelstvo —.50 Sadjereja v pogovorb —.25 Slov. angl. in angl. slov. slovar \$1.50 Veliki slov. ang. tolmáč \$2.50 Življenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjeviča Rudolfa —.75 RAZGLEDNICE: Newyorške, božične, velikonočne —.03 Vojni atlar nov —.25 ZEMLJEVIDI: Avstro-Italijanska vojna mapa —.25 Avstro-ogrski, veliki vezan —.50 Cell svet mali —.10 Cell svet veliki —.25 Evrope vezan —.50 Vojna steška mapa \$3.00 Vojni atlas —.25 Vojni atlar nov —.25 Zemeljevid: Ala., Ariz., Colo., —.25 Cal. itd. po —.10 Zdravstven držav mali —.10 Zdravstven držav veliki —.25 Zdravstven držav stenska mapa, —.25 na drugi strani pa cell svet \$3.00 s slikami —.50 Opomba: Naročilo je priložilo denarni vrednost, boljši p. računi, poštni nakaznici ali ročnih smaz. F. Stein je pri vseh omen. te o. z. z. z.